STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

ZIUA RĂFUIELII

JUDE WATSON

STAR WARS

JEDI APPRENTICE

ZIUA RĂFUIELII

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Day of Reckoning
2000

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

Fostul ucenic diabolic al lui Qui-Gon Jinn, Xanatos, i-a întins o capcană vechiului său Maestru. I-a ademenit pe Qui-Gon şi pe tânărul Obi-Wan Kenobi pe planeta sa natală, Telos... şi le-a înscenat o crimă pe care nu ar fi putut niciodată să o comită.

Pedeapsa este moartea.

Brusc, Qui-Gon şi Obi-Wan sunt fugari pe o planetă pe care toată lumea le este duşman.

A venit ziua răfuielii pentru Xanatos.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Nava de linie elegantă era aglomerată cu pasageri. Fiecare cabină era plină. Saloanele şi zonele de relaxare erau pline cu culoare şi zgomot, în timp ce fiinţele din mai multe lumi conversau, mâncau, se certau, râdeau şi jucau jocuri de noroc pentru a trece timpul.

Obi-Wan Kenobi stătea şi observa totul. Ca Jedi aflat în misiuni în alte lumi, băga în seamă, uneori, împrejurimile fastuoase, dar aceasta era prima lui călătorie cu o navă spaţială de lux. Dorea să exploreze numeroasele distracţii de la bord. Sala de jocuri, setul de holograme interactive, zonele de luat masa, cu gama lor variată de alimente şi dulciuri. Nu exista niciun motiv pentru care nu ar fi putut să o facă. Companionul şi fostul său Maestru Jedi, Qui-Gon Jinn, îi spusese că e liber să exploreze. Dar Obi-Wan nu voia să-l părăsească.

Lângă el, Qui-Gon părea să nu observe împrejurimile. Cavalerul Jedi alesese un loc într-un colţ al salonului spaţios. Scaunul îi era orientat înspre mulţime.

Era o poziţie pe care Jedii o alegeau deseori, deoarece le permitea să observe fără să interacţioneze. Dar Qui-Gon Jinn scruta mulţimea doar pentru a identifica potenţialele pericole sau tulburări, înainte de a-şi întoarce atenţia la datapadul din poală. Îşi petrecea timpul studiind informaţiile despre misiune, pe care Cavalerul Jedi Tahl reuşise să le adune în Templul de pe Coruscant.

Misiunea lor era neoficială. Împotriva dorinţelor Consiliului

Jedi, se îndreptau spre planeta natală a lui Xanatos, inamicul care încercase să distrugă Templul Jedi.

Obi-Wan ştia că Qui-Gon încă se gândea la evadarea lui Xanatos. Furia nu era o emoţie adecvată pentru un Jedi, dar Obi-Wan simţea frustrarea încordată a lui Qui-Gon. Se confruntase cu Xanatos în luptă şi fusese forţat să-şi lase adversarul să scape pentru a putea salva Templul. Obi-Wan ştia că acel moment încă îl bântuia pe Qui-Gon. Fusese atât de aproape să-l oprească pe Xanatos.

Asta îl făcea şi mai hotărât să-l aducă în faţa justiţiei. Qui-Gon simţea cu tărie că Xanatos era o ameninţare gravă pentru galaxie atât timp cât era liber. Obi-Wan ştia că Qui-Gon luase această misiune în nume personal. Xanatos fusese cândva ucenicul lui Qui-Gon, la fel cum fusese şi Obi-Wan.

Şi amândoi l-am trădat, gândi Obi-Wan.

Ştia că ofensa adusă de el nu era nici măcar apropiată de cea a lui Xanatos, care fusese acaparat de partea întunecată. El dorea putere şi bogăţie. Fiecare decizie luată îl apropia de inima Răului. Obi-Wan îl trădase pe Qui-Gon abandonându-l. Decisese să părăsească Ordinul Jedi pentru a rămâne să ajute o planetă să recâştige pacea. Ajunsese să regrete decizia. Consiliul fusese de acord ca el să li se alăture din nou Jedilor, dar era în perioadă de probă. Obi-Wan putea redobândi ceea ce avusese, dar nu părea să fi recâştigat încrederea lui Qui-Gon. Ceva esenţial dintre ei fusese distrus. Acum, păreau să se cântărească reciproc. În misiunea asta, Obi-Wan spera să-i arate lui Qui-Gon că puteau restabili legătura pe care începuseră să o formeze.

Consiliul nu-i interzisese să-l însoţească pe fostul său Maestru. Îi permiseseră să plece, totuşi, decizia lui nu le plăcuse. Aveau deja o problemă cu hotărârea lui impulsivă de a-i părăsi pe Jedi. Această ultimă decizie nu le schimbase părerea.

Obi-Wan trebuia să recunoască faptul că era uşurat că scăpase temporar de sub controlul Consiliului, precum şi din Templul însuşi. În bătălia finală, un student Jedi murise chiar în faţa lui. Obi-Wan nu fusese responsabil de moartea lui. Atunci, de ce continua să-l bântuie lucrul acesta? Când decolaseră de pe platforma Templului, parcă i se ridicase o greutate de pe inimă.

Qui-Gon se gândise la mai multe modalităţi de a ajunge pe

planetă fără a fi detectat, dar, în cele din urmă, decise că modul cel mai simplu era şi cel mai bun. Vor ajunge acolo odată cu mulţimea, ca turişti. Telos era o planetă bogată, cu multe frumuseţi naturale. Avea schimburi turistice şi de interese comerciale înfloritoare cu multe planete din galaxie. Navele de transport erau întotdeauna aglomerate.

Mulţimea de călători făcea ca Jedii să dispară cu uşurinţă. Purtau mantii maro, neremarcabile, peste tunici şi păstrau ascunse săbiile de lumină. Deşi Qui-Gon era bine construit, cu trăsături nobile, era şi capabil să-şi estompeze prezenţa şi să se piardă în mulţime. Obi-Wan îi urmă exemplul. Erau de nerecunoscut ca Jedi şi nimeni nu le acordase nici cea mai mică atenţie. Obi-Wan se aşeză din nou pe tapiţeria de pluş şi privi cum trecea un grup de Duros, vorbind cu toţii în Bazică.

— Asta este a treia mea călătorie, spuse unul dintre ei. O să iubeşti Katharsis.

— Nu vor lăsa străinii să intre în runda finală, spuse celălalt. Acolo poţi câştiga cu adevărat.

Obi-Wan se întreba ce era Katharsis. Un fel de joc? Rată răspunsul celuilalt, pentru că Qui-Gon tocmai îşi ridicase, în sfârşit, privirea de pe datapad.

— Cred că veriga slabă este UniFy, spuse el. Vom începe de acolo.

Obi-Wan aprobă din cap. UniFy era o companie Telosiană pe care Maestra Jedi Tahl o bănuia a fi un paravan pentru Offworld, imensa corporaţie de exploatare minieră care se întindea în toată galaxia. Xanatos conducea compania. Nimeni nu ştia unde îi era sediul.

Qui-Gon se încruntă în timp ce se uita la Obi-Wan.

Obi-Wan habar nu avea la ce se gândea. Se îngrijora despre misiunea viitoare sau îi regreta prezenţa? Pierduseră legătura pe care o avuseseră odinioară. Avuseseră un început încordat şi perioade şubrede în relaţia Maestru-Padawan. Cu toate astea, fuseseră multe dăţi când Obi-Wan ştiuse ce avea să-l întrebe Qui-Gon încă înainte de a-l întreba. Şi Qui-Gon ştia adesea exact ceea ce simţea Obi-Wan, fără să trebuiască să spună vreun cuvânt. Acum, Obi-Wan simţea doar un gol.

Îşi spuse că avea, în cele din urmă, să fie capabil să se conecteze din nou cu Qui-Gon. Însă va dura timp. La Templu, ultima vorbă de la revedere de la prietena sa Bant, fusese un

singur cuvânt simplu: *răbdare*.

Obi-Wan şi Qui-Gon nu avuseseră timp să rezolve nimic. Nu avuseseră timp să se certe sau să-şi argumenteze deciziile. Graba plecării le răpise tot timpul.

Trebuiseră să adune informaţii, să împacheteze provizii şi să-şi ia la revedere.

Nava spaţială se apropia de turnurile din Thani, oraşul capitală al planetei Telos. Zbură într-o cală de aterizare şi andocă cu o foarte mică zdruncinătură. Sistemul de adresare publică anunţă că erau în curs de efectuare procedurile de sosire. Se ridicară de pe scaunele lor şi îşi luară bagajele, apoi se alăturară fluxului de pasageri care se îndreptau spre ieşire.

Qui-Gon se aplecă să vorbească încet cu Obi-Wan.

— Fără îndoială că va fi greu de găsit, spuse el. Ştie că îl voi urmări. Va trebui să-l facem să se descopere.

Sistemul de anunţare îi informă pe un ton plăcut că va exista o uşoară întârziere la debarcare. Documentele de identificare vor trebui verificate de poliţia de securitate de pe Telos. Toată lumea trebuia verificată înainte să părăsească nava. Pasagerii începură să mormăie. De ce erau procedurile de securitate, brusc, atât de stricte? Asta necesita timp. Iar ei erau nerăbdători să ajungă la destinaţiile lor.

— Am auzit că ar căuta nişte infractori evadaţi, spuse cineva lângă cotul lui Obi-Wan. Ghinion pentru noi toţi.

Prin mulţime, Obi-Wan întrezări poliţia de securitate adunând pasagerii în linii ordonate. Qui-Gon se încruntă.

— Am vrut să mă strecor neobservat, spuse el. Dacă vor descoperi că suntem Jedi, l-ar putea anunţa pe Xanatos. Tahl a spus că i-a mituit pe mulţi oficiali de aici.

Cu o uşoară mişcare a capului, Qui-Gon îi făcu semn lui Obi-Wan. Era timpul să-şi găsească propria cale de ieşire.

Capitolul 2

— Unde mergem? întrebă Obi-Wan în timp ce se mişcau fluid prin mulţimea aglomerată.

— Când acostează o navă spaţială mare, bucătăriile trebuie să primească noi transporturi de alimente, remarcă Qui-Gon. Dacă vrei să pleci de undeva neobservat, alege cel mai aglomerat loc.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon în jos, câteva etaje, până la zona de serviciu. Qui-Gon explora întotdeauna, la scurt timp după îmbarcare, orice transportor mare. Ştia unde erau nivelurile tehnice şi de servicii, precum şi toate ieşirile din navă.

— Aminteşte-ţi, Obi-Wan, spunea el, dacă pleci într-o misiune riscantă, pericolul poate veni înainte ca tu să fii gata să-l înfrunţi. Fii pregătit.

Mirosul de carne prăjită şi pâine coaptă îi umplu nările lui Obi-Wan când trecură pe lângă bucătării. Stomacul îi chiorăi. Cum se făcea că, chiar şi în timpul unei evadări pripite, el încă putea să se simtă înfometat? Fu bucuros când mirosurile se risipiră în timp ce se strecurau în zona de depozitare.

Qui-Gon se grăbi să depăşească rafturile şi cutiile pline cu mâncare, până ajunse la uşa care ducea la portul de încărcare. Aruncă o privire prin fereastră, înainte să acceseze uşa, pentru a se asigura că nu era personal de securitate. Uşa şuieră deschizându-se şi ajunseră în cala de încărcare.

Muncitorii descărcau cu grijă proviziile de pe nişte sănii antigravitaţionale mici. Un vehicul de transport mare stătea în faţa navei, cu uşa larg deschisă.

— Ia un container, îl instrui Qui-Gon în timp ce se apleca să ridice o cutie marcată *FRUCTE USCATE*.

Obi-Wan luă un coş de la picioarele sale, marcat cu *GRÂNE SOLI*. Lăsă să-i scape un pufet în timp ce-l ridica pe umăr. De ce nu alesese ceva mai uşor, aşa cum făcuse Qui-Gon?

Qui-Gon se îndreptă repede spre vehiculul de transport. Nimeni nu păru să observe că descărcau ceva din navă, nu în ea. Una dintre multele lecţii ale lui Qui-Gon pentru Obi-Wan era că dacă păreai ocupat într-un mediu necunoscut, erai adesea

ignorat.

Ajunseră la vehiculul de transport fără să le arunce cineva vreo privire.

Obi-Wan lăsă, cu uşurare, coşul greu lângă teancurile de cutii. De aici puteau vedea portul spaţial aglomerat. Pasagerii care fuseseră verificaţi se agitau, negociind pentru un mijloc de transport local. Qui-Gon şi Obi-Wan se îndreptară spre ei.

— Voi de colo! Opriţi-vă!

Comanda aspră veni din spatele lor.

— Nu te întoarce, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan cu o voce blândă. Acţionează ca şi cum nu ştii cu cine vorbeşte.

— Stop!

Din spatele lor se auzi zgomotul picioarelor care alergau.

Obi-Wan văzu o fracţiune de secundă de indecizie pe faţa lui Qui-Gon. Nu făcuseră nimic rău. Nu exista niciun motiv să fugă. Cu toate astea, ar fi trebuit să dea explicaţii pe care Qui-Gon nu era dispus să le dea.

Qui-Gon luă decizia în modul său obişnuit, rapid.

— Fugi, spuse el crunt.

Obi-Wan aşteptase comanda. Ţâşni înainte cu Qui-Gon. Cei doi Jedi se mişcară uşor ca o briză, alunecând prin mulţime fără să împingă cu cotul sau să lovească cu umărul. Doar o adiere de aer ar fi putut deranja vreo mantie sau vreo şuviţă de păr în timp ce treceau ei. Ajunseră la intrarea în terminal şi se alăturară şuvoiului de vehicule de pe străzile oraşului. Imediat, Qui-Gon îşi încetini ritmul pentru a se topi în mulţime. Obi-Wan îi urmă exemplul, controlându-şi cu atenţie respiraţia. Admiră capacitatea lui Qui-Gon de a trece fără probleme de la o alergare la viteză maximă, la un ritm nepăsător. Pentru un observator, Qui-Gon părea a fi un trecător obişnuit de pe străzile oraşului.

Străzile erau chiar mai aglomerate decât terminalul.

— Fără îndoială că vor renunţa, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan, dând din cap şi zâmbind de parcă ar fi remarcat vremea. E o treabă plictisitoare să urmăreşti câţiva călători rătăciţi pe străzile oraşului.

Cu bătăile inimii şi nervii revenind la normal, Obi-Wan fu acum capabil să-şi observe împrejurimile. Oraşul Thani era plin de viaţă. Speederele aglomerau bulevardul larg. Clădirile de sute de metri înălţime se ridicau pe ambele părţi. Faţadele lor

diferite străluceau argintii şi gălbui în lumina puternică a soarelui. Înghesuite între clădirile înalte, impresionante, erau unele structuri mai mici. Panourile luminoase promovau împrumuturi la rate mici sau credite avansate pentru mărfuri. Din clădirile acelea mari ieşeau rânduri dezordonate de fiinţe care se împingeau să intre înăuntru. Obi-Wan trecu pe lângă un panou mare pe care era scris: BOGĂŢIA DINCOLO DE ORICE IMAGINAŢIE ESTE DOAR LA UN PARIU DISTANŢĂ: KATHARSIS

— Katharsis, repetă el. Am auzit acest nume pe navă.

— Nu am auzit niciodată de el. Thani s-a schimbat de când am fost eu aici ultima oară, medită Qui-Gon. Desigur, asta a fost acum aproape zece ani. Pare mai mare, mai zgomotos. Şi acum mai este ceva diferit...

Obi-Wan surprinse brusc o licărire de mişcare în spatele lui. Aruncă o privire spre faţada strălucitoare a clădirii următoare. Doi ofiţeri de poliţie de securitate în uniformă îşi croiau drum rapid, atrăgând puţină atenţie pe strada aglomerată.

Nu fu nicio îndoială în mintea lui Obi-Wan că se îndreptau spre ei.

— Qui-Gon? începu el, dar Qui-Gon îi văzuse deja.

— Sunt mai hotărâţi decât credeam, zise el, mărind ritmul. Ia-o la stânga.

Obi-Wan coti spre stânga pe o alee îngustă. Acum se deplasau repede, alergând pe alee, folosind Forţa pentru a sări peste un morman de lăzi abandonate şi cotind brusc la dreapta într-o altă alee. Focurile de blaster se auzeau în spatele lor. Auziră apoi sunetul lăzilor care explodau, lovindu-se de peretele.

— Sunt puşi pe treabă, spuse Qui-Gon. Ar fi bine să urcăm.

Poliţiştii de securitate încă nu erau în raza vizuală, dar aveau să apară de după colţ în doar câteva secunde. Qui-Gon întinse mâna după lansatorul de cablu lichid de la centură. Activă dispozitivul şi cablul cu fir dublu ţâşni în sus şi se agăţă de buza unui acoperiş aflat deasupra capului lor.

Obi-Wan îşi activă propriul cablu lichid. Se ţinură bine şi lăsară dispozitivul să îi transporte până la acoperiş, sărind apoi sus şi aterizând în picioare. Îşi retraseră rapid corzile.

Qui-Gon îi privi pe poliţiştii de securitate alergând pe alee. Trecură de acoperiş, dădură colţul şi dispărură.

— Asta-i o uşurare, spuse Obi-Wan.

Dar Qui-Gon nu se mişcă. Câteva secunde mai târziu, poliţiştii de securitate se întoarseră. Unul dintre ei scoase o pereche de electrobinoculari şi începu să măture acoperişurile.

— Mă tem că nu au renunţat, remarcă blând Qui-Gon.

Cei doi Jedi se dădură repede înapoi pe mâini şi genunchi până când ieşiră în afara razei vizuale. Apoi săriră din partea opusă a acoperişului pe trotuar. Fugiră o porţiune scurtă de alee şi se pierdură din nou pe strada aglomerată.

— Aşa nu vom scăpa niciodată de ei, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan îşi lungi gâtul şi se uită peste capetele mulţimii agitate.

— Toată lumea se îndreaptă spre domul acela, îi spuse el lui Qui-Gon. Poate că vom scăpa de ei înăuntru.

Se alăturară mulţimii, strecurându-se pentru a ajunge mai repede la intrare. Un semn uriaş fulgeră cu litere înalte de o sută de metri: KATHARSIS.

— Cred că suntem pe cale să aflăm ce este, spuse Obi-Wan interesat.

Existau mai multe intrări, iar Qui-Gon se alătură cozii mai aglomerate. Fluxul de fiinţe îi împinse printr-o deschidere care era suficient de mare încât să intri pe ea cu o navă de luptă.

AI NEVOIE DE CREDITE? OPREŞTE-TE AICI!

Semnele străluceau în jurul unui rând de cabine de lângă intrare. Mai în interior, Obi-Wan văzu standuri cu mâncare. Aromele ispititoare pluteau spre ei. Stomacul îi chiorăi din nou. Aproape că gemu. Cu Qui-Gon, nu ştia niciodată când avea să ia următoarea masă. Fostul său Maestru părea să existe pe o dietă formată din aer proaspăt şi multă determinare.

— Trebuie să fie un fel de eveniment cu jocuri de noroc, zise Qui-Gon. Curios.

— Şi popular, adăugă Obi-Wan, împins de mulţimea care năvălea.

Când intrară în interiorul domului, se treziră mult deasupra zonei centrale, care era un inel uriaş, cu un inel mai mic, concentric, în interior. Ecranele mari erau agăţate la diferite înălţimi şi distanţe în jurul domului, astfel încât să fie vizibile prin tot spaţiul uriaş. Scenele cu frumuseţile naturale străluceau pe ecrane, în timp ce muzica în plină expansiune era redată din difuzoare ascunse. Nişte loje plutitoare înconjurau aripile centrale. Scaunele fixe înconjurau zona, rândurile cele mai de

sus fiind pierdute în imensitatea cupolei.

Urcară, căutând două locuri goale de lângă ieşire. Privirea ageră a lui Qui-Gon mătură mulţimea de sub ei, în căutarea poliţiştilor de securitate care îi urmăriseră.

În cele din urmă, găsiră locuri la câteva rânduri distanţă de peretele domului. Se aşezară, iar Obi-Wan îşi îndreptă atenţia asupra ecranelor uriaşe, pe care începură să clipească un flux de nume şi numere pe care nu le putea descifra. Mai era şi un ecran cu tastatură, încorporat în cotiera sa.

În timp ce Qui-Gon stătea cu ochii pe mulţime, Obi-Wan se aplecă spre un Telosian înalt aşezat lângă el.

— Sunt pentru prima dată aici, spuse el. Poţi să-mi explici ce se întâmplă?

— Ecranele afişează cotele actuale pentru jocuri, răspunse colegul său de scaun, arătându-i. Poţi paria pe fiecare eveniment de pe locul tău. Sunt douăzeci de concurenţi care se întrec într-o varietate de concursuri.

— Săptămâna trecută Rolo a fost mutilat, spuse trist tovarăşul său. Am pariat douăzeci de mii de credite pe el.

Hainele Telosianului erau învechite. Cu greu arăta ca un cetăţean bogat. Obi-Wan fu şocat. Cum de îşi putea permite să parieze atât de mult?

— Astăzi mi-am pus banii pe Tamor, continuă cel de-al doilea Telosian.

— Poţi plasa pariuri tot mai mari pe măsură ce trec orele, îi explică primul Telosian. La ultimul concurs renunţăm cu toţii şi vor putea juca doar câştigătorii la loterie.

— Câştigătorii la loterie? întrebă Obi-Wan.

Telosianul aprobă din cap.

— Fiecare cetăţean este înscris la loterie în fiecare săptămână. Sunt aleşi doar trei. Ei sunt singurii care pot paria la ultimul concurs. Potul este enorm.

— Dacă ai câştigat, eşti aranjat pe viaţă, spuse tovarăşul său, cu ochii strălucitori. Săptămâna trecută nu a câştigat nimeni, aşa că potul este mai mare ca niciodată.

— Loteria este gratuită, explică primul Telosian. Fiecare nativ Telosian este introdus automat de guvern. Este un lucru foarte bun pentru Telos.

Într-adevăr? se întrebă Obi-Wan, privind la mulţimea din jur. Acum înţelegea energia feroce pe care o simţise pulsând

prin mulţime, unind-o. Era lăcomia.

— Se pare că întregul oraş este aici, remarcă Obi-Wan.

Cei doi Telosieni aprobară din cap.

— Tot oraşul se revarsă în dom în Ziua Katharsis. Şi mai vin şi alţii de pe toată planeta.

— Există domuri Katharsis şi în alte părţi ale planetei, desigur, spuse al doilea Telosian. Dar aceasta este cel mai mare, adăugă el cu mândrie.

— Începe! Trebuie să-mi plasez pariul.

Primul Telosian se întoarse pentru a privi centrul cupolei. Ochii lui avizi cercetară concurenţii. Mulţimea începu să urle în timp ce concurenţii îşi ocupau locul în inelul de dedesubt. Se aliniară şi se înclinară în faţa mulţimii.

Obi-Wan simţi cum Qui-Gon înţepeneşte uşor. Ochii Cavalerului Jedi erau îndreptaţi mai multe niveluri în jos. Obi-Wan îi urmă privirea. Aceiaşi ofiţeri de securitate mergeau în sus şi în jos printre rânduri, ochii lor mişcându-se constant.

— Securitatea Telosiană trebuie lăudată, remarcă Qui-Gon ridicându-se. Cu siguranţă, sunt meticuloşi.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon în timp ce treceau uşor pe lângă pariorii de pe rândul lor. Când ajunseră pe culoar, măriră pasul, urcând încontinuu pe lângă următoarea secţiune şi apoi următoarea. În spatele lor, ofiţerii de securitate continuau să urce, cu ochii măturând multimea.

— Va trebui să-i ocolim până la un nivel cu ieşire, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan peste vuietul aplauzelor.

Obi-Wan scană zona din faţă pentru a vedea semnele cu lumină albastră ale ieşirilor. Văzu unul în faţă şi i-l arătă lui Qui-Gon. Dar când ajunseră la el, văzură că uşa era blocată. Dacă ar fi deschis-o, ar fi sunat alarma.

Qui-Gon se întoarseră pe unde veniseră, dar poliţiştii de securitate scanau acum rândurile de lângă ei. În orice moment, ar fi putut să-i observe pe cei doi Jedi.

— Nu ştiu dacă ne urmăresc pe noi sau îi caută pe criminalii evadaţi, spuse Qui-Gon, încruntându-se. Cred că va trebui să aflăm. Voi folosi Forţa pentru a ne masca drumul.

În acel moment, unul dintre ofiţerii de securitate privi peste capetele mulţimii şi îi văzu. Îl înghionti pe tovarăşul său şi porniră spre Jedi, mişcându-se repede şi în linişte, ca să nu atragă atenţia.

Deodată, din spatele lor se auzi o voce prietenoasă.

— Aveţi nevoie de locuri? Am destul loc în loja mea.

Se uitară înapoi. Un tânăr stătea într-o lojă plutitoare de lux. Încă era ancorată de perete. Ochii lui întunecaţi străluceau într-un mod prietenos şi părul său nisipos era ciufulit ca şi cum şi-ar fi trecut mâinile prin el frecvent.

— Vreţi să veniţi alături de mine? întrebă el.

— Mulţumim. Am fi onoraţi să acceptăm, răspunse Qui-Gon, păşind în lojă.

Fără să pară că se grăbeşte, îi făcu semn lui Obi-Wan să facă la fel. Tânărul urcă cu acelaşi calm. Noul lor tovarăşul apăsă o pârghie şi loja se desprinse brusc de podea şi ţâşni spre centrul cupolei.

— Vă mulţumim din nou, spuse Qui-Gon politicos. Ne-a fost greu să găsim un loc unde să ne aşezăm.

— Sigur. Salvatorul lor le aruncă o privire subtilă. Mai ales când sunteţi urmăriţi de poliţia de securitate. Dacă crezi că eşti în siguranţă cu mine, eşti nebun.

Capitolul 3

Tânărul izbucni în râs înainte ca ei să poată răspunde.

— Glumesc! hohoti el. Dacă mă întrebaţi pe mine, poliţia de securitate nu are suficientă treabă de făcut. Nu avem prea multe probleme cu criminalitatea pe Telos, aşa că aleargă după tine şi dacă arunci pe jos o coajă de muja. Chiar şi oamenii nevinovaţi ca mine sunt opriţi tot timpul. Vă întreb, arăt eu ca un tip rău?

Ridică din umeri şi arătă spre piept, zâmbind.

— Nu, spuse politicos Obi-Wan, chiar dacă învăţase din experienţa sa limitată că răul se dezvăluia sub multe forme.

Tovarăşul lor râse din nou şi se întoarse spre Qui-Gon.

— Tovarăşul tău minte bine. Asta-i o abilitate bună.

— Nu a minţit, răspunse Qui-Gon. Nu pari să fii rău, e adevărat. Dar nici nu pari a fi bun. Ne cunoaştem de prea puţin timp pentru a emite o astfel de judecată.

Salvatorul lor privi de la Qui-Gon la Obi-Wan, cu un rânjet încântat pe faţă.

— Vai, am nimerit jackpotul. Ce băieţi inteligenţi. Ştiţi şi cum să pariaţi împotriva cotelor?

— Nu, spuse Qui-Gon zâmbind. Suntem prea deştepţi pentru una ca asta.

De data asta, salvatorul lor urlă de râs.

— Glumeşti! Chiar ştiu cum să-mi aleg prietenii, nu? Apropo, mă numesc Denetrus. Puteţi să-mi spuneţi Den.

— Mă bucur să te cunosc, răspunse Qui-Gon. Eu sunt Qui-Gon Jinn şi acesta este Obi-Wan Kenobi.

— Turişti?

— Suntem aici pentru afaceri, răspunse Qui-Gon.

— Sunt multe afaceri pe Telos, zise Den. Eu lucrez în domeniul tehnologiei, aşa că am fost concediat de unii dintre cei mai buni angajatori.

Le aruncă o grimasă bucuroasă.

— Ai lucrat vreodată pentru UniFy? întrebă Qui-Gon.

— Sigur, cine n-a făcut-o? Ei sunt cei mai mari angajatori de pe Telos. Angajază lucrători contractuali tot timpul. De asta

eşti aici?

— Nu, spuse Qui-Gon cu atenţie. Avem doar o întâlnire acolo.

Den aprobă din cap.

— Sunt o companie puternică. Flutură un braţ pentru a indica ecranele uriaşe din jurul lor, pe care străluceau imagini ale parcurilor şi frumuseţilor naturale de pe Telos. UniFy ne reface parcurile naturale. Majoritatea veniturilor din Katharsis sunt folosite pentru întreţinerea şi conservarea terenului. Guvernul a înfiinţat-o când lumea a protestat împotriva taxelor noastre ridicate. Acum, abia dacă mai plătim impozite. Katharsis ne-a scăpat de ele. Ca să nu mai vorbim că ne face pe toţi bogaţi dincolo de visurile noastre.

— Dar numai dacă câştigi, sublinie Qui-Gon.

— O, dar toţi cei de aici intenţionează să câştige, spuse Den, ridicând ironic o sprânceană. Eu, de exemplu. Sunt sigur că astăzi este ziua mea norocoasă.

Se întoarseră spre inelul central mai mic al cupolei, unde o platformă se ridica prin podea, arătând ca un podium. Un bărbat înalt, cu părul alb, stătea pe el, ridicând braţele spre mulţime.

— Acesta este trezorierul de pe Telos, Vox Chun, le spuse Den peste vuietul mulţimii.

Un frison trecu prin Obi-Wan şi schimbă rapid o privire cu Qui-Gon. Vox Chun era tatăl elevului care luptase cu Obi-Wan şi murise. Bruck Chun fusese un student Jedi care căzuse sub influenţa lui Xanatos. Obi-Wan se luptase cu el, încercând să o salveze pe prietena sa Bant. Bruck îşi pierduse echilibrul şi căzuse. Obi-Wan întinsese mâna spre el şi apucase aerul gol. Căderea îi rupsese gâtul lui Bruck.

Obi-Wan închise ochii, amintindu-şi de şocul acelui moment. Când îi deschise, Qui-Gon îl privea cu compasiune.

— Jocurile nu pot începe fără ca vreun cap măreţ să se ridice şi să se laude cu propriile sale realizări, continuă Den. Este un moment bun pentru a trage un pui de somn.

Rapid, Obi-Wan reveni cu atenţia asupra prezentului. Nu dorea să uite trecutul, dar nu putea să-l lase să-i distragă atenţia.

— Bine aţi venit, Telosieni şi prieteni din toată galaxia! strigă Vox Chun. Îi răspunse un vuiet. Aşteptă, zâmbind, apoi ridică o mână. Mulţumită fiecăruia dintre voi, se conservă

frumuseţile naturale ale iubitei noastre planete!

Izbucni un alt vuiet, şi mai asurzitor decât ultimul. Muzica porni din difuzoare şi un mesaj clipi pe fundalul unei imagini uimitoare a erupţiilor de abur de-a lungul malului unei ape albastre strălucitoare:

KATHARSIS PROTEJAZĂ BAZINELE NOASTRE SACRE.

— Dacă nu va exista niciun câştigător astăzi, la următorul Katharsis, premiul cel mare la loterie va fi cel mai mare acordat vreodată pe Telos! continuă Chun. Aşteptă să se domolească uralele şi ridică o mână. În onoarea acestui eveniment, primul cetăţean al Telosului va prezenta premiul. Marele şi bunul nostru prieten, cel mai iubit binefăcător al nostru, cel mai de încredere om de pe Telos, Xanatos!

Qui-Gon tresări în timp ce domul izbucni în urale puternice. Den privea totul, cu buzele curbându-i-se în zâmbetul ironic pe care părea să-l poarte tot timpul. Reflectoarele dansară prin dom şi apoi se centrară pe loja plutitoare frontală. Un bărbat înalt se ridică şi făcu semne cu mâna. Era Xanatos.

Qui-Gon privi neîncrezător mulţimea care tropăia şi urla, iar şi iar, *XANATOS, XANATOS!* Qui-Gon crezuse că se pregătise pentru orice problemă, pentru orice situaţie ciudată. Dar nu se pregătise pentru asta. Xanatos nu se ascundea. Nu avea de ce. Era evident că era iubit de lumea de pe Telos.

Dar de ce? se întrebă Qui-Gon. Xanatos fusese un trădător. Cu mai puţin de zece ani înainte, conspirase cu tatăl său pentru a seca tezaurul planetei. Intenţionase să implice Telos într-un război inutil, distructiv, cu o planetă vecină. Lumea trebuie să fi fost manipulată sau minţită, altfel cum ar fi putut să ignore felul în care intenţionase el să-i atragă în război? Simţi că Obi-Wan se agita lângă el. Băiatul era la fel de şocat ca şi el. Admiră modul în care Obi-Wan îşi menţinu vocea calmă şi expresia doar uşor curioasă când se întoarse spre Den.

— Cine este acest Xanatos? întrebă el.

— Cel mai iubit binefăcător al nostru, mimă Den, apoi ridică din umeri. A făcut multe pentru Telos.

— Cred că am auzit de tatăl său, Crion, remarcă Qui-Gon întâmplător. Nu a fost cândva Guvernatorul Telosului?

Den aprobă din cap.

— A fost implicat într-un scandal. Duşmanii săi au susţinut că încercase să înceapă un război cu o planetă vecină, pentru a

se îmbogăţi. Dar Xanatos a cercetat şi a dovedit că nu era adevărat. Majoritatea Telosienilor îi consideră pe amândoi eroi.

Den se întoarse spre inelul central în timp ce Vox Chun intră într-o lojă plutitoare şi începu primul concurs. Concurenţii înconjurară spaţiul interior al domului. Călăreau cu toţi swoopuri.

— Primul joc se numeşte Obstacolul, le explică Den. Holograme de obstacole sunt aruncate spre swoopuri într-un model de cascadă. Obiectivul este de a le evita, pe ele şi pe ceilalţi concurenţi. Este nevoie de abilităţi de zbor superioare. Nu doriţi să plasaţi un pariu?

Qui-Gon clătină din cap.

— Cred că astăzi doar vom urmări jocurile, Den.

— La fel cum am mai spus, mormăi Den, plasându-şi deja pariul. Sunteţi deştepţi.

Qui-Gon fu surprins de ferocitatea concursurilor. Mulţimea părea cea mai fericită atunci când concurenţii erau în mare pericol. Când se ciocneau două swoopuri, o energie întunecată se învârtea în interiorul uriaşei cupole. Când un concurent era scos pe targă, mulţimea ţipa încântată. Era un eveniment tulburător.

Telos fusese o planetă paşnică, renumită pentru industria sa tehnologică inovativă şi pentru interesul pentru cultură şi artă. Qui-Gon se întrebă ce se întâmplase. Îi schimbase Katharsis sau anii de prosperitate le influenţaseră simţurile şi îi făcuseră să tânjească după plăceri mai sângeroase, mai captivante?

Den părea neatins de agitaţia din jurul lui. Avea un datapad mic şi introducea numere, urmărind încontinuu cotele.

Qui-Gon observă că era un jucător serios, totuşi, plasa pariuri foarte mici.

În cele din urmă, sună de pauză. A treia rundă a concursului consta dintr-un duel cu vibrolame, în timp ce concurenţii atârnau pe corzi de tensiune. Vibrolamele nu tăiau, ci aveau o mică sarcină electrică. Duelul nu avea reguli.

Abandonară încă trei concurenţi. Unul fusese grav rănit. Grupul rămas părea epuizat. Totuşi, după pauză, aveau să fie supuşi unui alt set istovitor de concursuri.

— Vă este foame? Ne putem îndrepta către standurile cu alimente, spuse Den, activând loja plutitoare pentru a reveni pe

podeaua domului.

— Mulţumim, dar cred că vom pleca mai departe, spuse politicos Qui-Gon. Trebuie să ne ocupăm de afacerea noastră. Ne puteţi direcţiona către UniFy?

— Nu o puteţi rata? Continuaţi să mergeţi pe bulevardul principal. E la stânga voastră. Noroc, le spuse Den.

Se înclinară şi se alăturară mării de fiinţe care se îndreptau spre standurile cu mâncare de la nivelul mediu al domului. Poliţia de securitate nu se vedea nicăieri. Qui-Gon speră că renunţaseră în cele din urmă. În timp ce mulţimea se îndrepta spre mâncarea ispititoare, Qui-Gon şi Obi-Wan se îndreptară spre ieşirea cu lumină albastră. În timp ce treceau pe lângă imensele arcade care susţineau domul, Qui-Gon simţi o creştere bruscă a părţii întunecate a Forţei. Alarmat, se opri şi se ascunse în umbra unui stâlp gros din duroţel. Obi-Wan simţise şi el valul şi se mişcă odată cu el. Qui-Gon aruncă o privire cuprinzătoare asupra zonei înconjurătoare.

Ştia ce căuta.

O siluetă în negru apăru de după o uşă neagră. Xanatos străbătu cu paşi mari spaţiul gol, căptuşeala albastră a pelerinei întunecate fâlfâind în jurul lui, iar părul său negru curgându-i spre umeri. Brusc, se opri.

Ca fost Jedi, Xanatos era, de asemenea, sensibil la Forţă. Se oprise atât de brusc, încât Qui-Gon nu avu nicio îndoială că simţise prezenţa celor doi Jedi. Dar ar fi interpretat ceea ce simţea prin faptul că Qui-Gon era aproape de el?

Xanatos stătea în lumina puternică. Cicatricea în formă de jumătate de cerc de pe obraz îi ieşea în evidenţă, mai albă decât pielea sa palidă, translucidă. Cercetă mulţimea de la câţiva metri de el, care se îndrepta spre standurile cu mâncare. Privirea i se mişcă încet peste fiecare figură. Apoi se opri şi se întoarse. Ochii lui măturară spaţiul gol, arcadele, coridoarele care duceau în toate direcţiile.

Qui-Gon nu se mişcă. Nici măcar nu respiră. Obi-Wan încercă să fie la fel de liniştit lângă el. Nu deranjară umbrele adânci nici măcar cu o fluturare din gene.

Xanatos nu îi văzu. Dar un zâmbet lent i se răspândi pe faţă.

Qui-Gon ştiu ce însemna zâmbetul acela. Xanatos ştia că erau aici.

Bătălia începuse.

Capitolul 4

Chicotind, Xanatos se întoarse şi păşi înapoi în domul central.

— Ştie că suntem aici, spuse liniştit Obi-Wan.

— Da, fu de acord Qui-Gon. Să găsim UniFy. Trebuie să ne mişcăm cât de repede putem.

Părăsiră domul şi începură să meargă pe bulevardul principal. Străzile erau, în mod ciudat, pustii. Qui-Gon îşi imagină că majoritatea populaţiei se afla în Domul Katharsis. Suspendaseră lucrul în timpul Zilei Katharsis?

El şi Obi-Won trecură pe lângă o clădire mare, impresionantă, cu coloane de piatră în faţă. Pe o placă argintie era scris: INSTITUTUL DE VINDECARE XANATOS.

— Cu siguranţă şi-a pus amprenta peste tot, murmură Qui-Gon.

— Uită-te la biblioteca de peste drum, spuse Obi-Wan, arătându-i. A finanţat-o şi pe ea.

— Problema nu va fi găsirea lui, evident, spuse Qui-Gon. Provocarea va fi să îl expunem drept ceea ce este cu adevărat. Lumea îl iubeşte. S-a asigurat de asta. S-a protejat mai bine stând descoperit, decât ascunzându-se.

Obi-Wan privi un semn care anunţa că Xanatos asigurase fonduri pentru restaurarea unui mare parc al oraşului.

— Trebuie să aibă un motiv în spatele tuturor acestor lucruri, observă el.

— El are întotdeauna un motiv, fu de acord Qui-Gon. În mod firesc vrea să-şi exercite influenţa asupra Telosului. Dar ăsta este un scop prea mare pentru el. Va trebui să descoperin exact ce intenţionează să facă.

— Hei, băieţii geniali!

Se întoarseră pentru a-l vedea pe Den îndreptându-se spre ei.

— Am crezut că aţi putea avea nevoie de ajutor pentru a găsi UniFy, spuse el. Mi-am dat seama că nu există niciun anunţ pe clădirea respectivă.

— Dar loteria? întrebă Obi-Wan. Astăzi nu este ziua ta

norocoasă?

— Toate zilele mele sunt norocoase, puştiule, spuse Den, păşind pe lângă ei. Dar nu am ocazia, la fel de des, să fac o faptă bună.

— Observam doar toate clădirile pe care le-a construit Xanatos în Thani, remarcă Qui-Gon. E un adevărat binefăcător.

Den flutură un braţ.

— În ultimii ani a susţinut parcurile, bibliotecile, centrele medicale, marele institut de vindecare. A făcut avere din minerit în întreaga galaxie, dar el nu o acumulează. O răspândeşte în jurul lui. Asta este mai mult decât vor face oricare dintre acei câştigători ai loteriei, vă spun eu.

Trecură pe lângă unul dintre chioşcurile de informaţii de un albastru pal.

Qui-Gon aruncă o privire spre tabloul de informaţii din faţă. Spre şocul său, îşi văzu propriul chip.

— Acela este principalul parc din Thani? îl întrebă pe Den, arătând cu mâna spre partea opusă a străzii, unde se zărea o alee pe sub copaci.

Den se întoarse, aşa cum sperase Qui-Gon.

— Nu, este unul dintre cele mai mici. Cel mai mare este pe partea de est a oraşului.

Diversiunea îi dădu lui Qui-Gon suficient timp pentru a studia afişul. După ce imaginea sa dispăru de pe ecran, apăru a lui Obi-Wan.

CĂUTAŢI. CRIMINALI GALACTICI. SE OFERĂ RECOMPENSĂ.

Citi cuvintele într-o fracţiune de secundă. De aceea nu renunţase poliţia de securitate! Putea exista o singură explicaţie: Xanatos. El aranjase toate astea.

Acum, Qui-Gon îi înţelese zâmbetul. Ştia că era doar o chestiune de timp până ce Qui-Gon şi Obi-Wan aveau să fie capturaţi. Chiar în timp ce mergea şi conversa cu Den, mintea lui Qui-Gon analiza opţiunile. Nu era sigur să umble pe străzi. Din fericire, majoritatea persoanelor se aflau în Domul Katharsis sau, altfel, ar fi riscat să fie recunoscuţi. Aveau nevoie să găsească un loc unde să stea în siguranţă şi apoi să găsească o modalitate de a se deghiza.

Qui-Gon îşi ridică gluga. Asta i-ar ascunde oarecum faţa.

— Se lasă rece, remarcă el.

— Aproape am ajuns, răspunse Den.

Îi mai conduse câteva blocuri. Un turn înalt, cenuşiu, era înconjurat de o poartă înaltă, lustruită, dintr-un metal de culoarea bronzului.

— Ei bine, iată-ne. Aveţi o întâlnire? întrebă Den. Nu vă vor lăsa să intraţi fără un card de identificare. Au o securitate puternică.

Qui-Gon privi faţada elegantă a clădirii. Nu existau ferestre şi părea să existe o singură intrare. Odată ce intrau, vor trebui să iasă tot pe acolo.

— Întâlnirea noastră are loc mâine, spuse el. Am vrut doar să vedem unde se va desfăşura.

— Aveţi unde să staţi diseară? întrebă Den. Eu locuiesc într-un loc unde puteţi închiria camere de oaspeţi. Este aproape de aici.

Qui-Gon ezită. Nu-i scăpase atenţiei că Den părea să apară ori de câte ori aveau nevoie de ajutor. Nu simţea nicio primejdie din partea lui, dar tot era precaut.

Dar o nelinişte care nu avea nicio legătură cu Den fusese tot timpul înăuntrul lui. Obi-Wan era acum un criminal căutat. Abia ajunseseră pe Telos de o oră, şi situaţia scăpase deja de sub control. Qui-Gon se simţise sigur pe Coruscant că, dacă evenimentele degenerau, îi va putea ordona lui Obi-Wan să plece înapoi la Templu. Acum, băiatul era blocat pe planetă. Nu ar fi putut trece de scanările de securitate pentru a pleca. Îl pusese pe băiat în pericol. O făcuse cu ochii deschişi. Îl cuprinse vinovăţia. Trebuia să-l protejeze pe Obi-Wan. Nu putea lăsa pasiunea pentru aducerea lui Xanatos în faţa justiţiei să interfereze cu siguranţa băiatului.

— Ei bine, hai să aruncaţi o privire, cel puţin, îi îndemnă Den prietenos. Suntem la doar câteva străzi distanţă.

Qui-Gon aprobă din cap. Vedea că Obi-Wan părea obosit şi, brusc, îşi aduse aminte că băiatul nu mai mâncase de la micul dejun. Obi-Wan avea nevoie de odihnă şi mâncare. Măcar asta ar putea găsi pentru el. Va avea încredere în instinctele sale. Den ar fi putut fi un jucător, dar nu părea un personaj atât de rău.

Den părăsi drumul principal şi îi conduse pe o alee care se răsucea în spatele clădirilor înalte. Structurile deveneau tot mai modeste pe măsură ce intrau într-o zonă rezidenţială. Den îi conduse către o clădire ponosită, pictată în diferite nuanţe de

verde, albastru şi roşu.

— Proprietara mă plăteşte pentru a picta locul, dar nu se poate decide asupra unei culori, le explică el cu un rânjet.

Deschise uşa şi îi introduse într-o mică anticameră.

— Riva? strigă el spre fundul casei. Am adus oaspeţi. Oaspeţi plătitori. Se aplecă mai aproape de ei. Asta o va aduce aici într-o fugă.

Ca pe un indiciu, Qui-Gon auzi sunetul blând al picioarelor care alergau.

Den rânji larg.

— Înţelegeţi ce vreau să spun?

— Asta se aude de afară.

Qui-Gon se îndreptă spre fereastră şi mişcă perdeaua cu o fracţiune pentru a privi strada. Poliţiştii de securitate alergau în tăcere pe stradă. Un ofiţer le făcu semn să înconjoare clădirea.

Mâna lui Qui-Gon căzu pe mânerul sabiei sale de lumină.

Instinctele sale fuseseră greşite. Den îi trădase. Îi condusese într-o capcană.

Capitolul 5

De îndată ce Obi-Wan îl văzu pe Qui-Gon întinzându-se după sabia de lumină, şi-o activă pe a sa. Cele două arme străluciră în albastru şi verde pal în lumina slabă a camerei. Den se dădu înapoi împleticit.

— Jedi! Uau! Adică, ştiam că sunteţi ciudaţi, dar nu ştiam că sunteţi Jedi.

— Ne-ai trădat pentru recompensă, spuse Qui-Gon.

— Cine, eu? întrebă Den, ţinându-şi o mână pe inimă. Glumeşti, nu? Omoară-mă chiar acum, pentru că sunt rănit de moarte. Nu aş trăda un coleg criminal. Sigur, am văzut alertele acelea. Dar nu v-aş preda.

— Un coleg, ce? întrebă Obi-Wan.

Den se uită pe după perdea.

— Acei poliţişti de securitate ar putea fi aici pentru mine. Am crezut că mă căutau şi în Domul Katharsis, de asemenea. Nu că aş fi chiar un criminal. Sunt mai degrabă un... procurator.

— Şi de ce ar trebui să te credem? întrebă Obi-Wan.

— Hm, hai să revedem faptele. Poate pentru că şi tu eşti un criminal? Den plecă de lângă perdea. Puteţi pune deoparte săbiile alea. Am o cale de ieşire.

Obi-Wan schimbă o privire cu Qui-Gon. Acesta ridică din umeri. Ce altceva ar fi putut face? Mai bine să mai aibă încredere în Den pentru o vreme, decât să se lupte cu douăzeci de ofiţeri de securitate.

Den îi conduse pe holul spre bucătărie. Se grăbi spre un panou din perete şi îl deschise.

— După tine, îi spuse el lui Obi-Wan.

Un miros urât se ridică în nările lui Obi-Wan.

— Toboganul de gunoi?

— Ai vreo idee mai bună? întrebă Den. Bine, dacă insişti, mă duc eu primul.

Se strecură în spaţiul mic şi apoi îşi dădu drumul. Auziră zgomote de bufnituri şi un mic *au!*, apoi se auzi vocea lui Den din beznă.

— Ăă, nu că aş vrea să le spun unor Jedi ce trebuie să

facă, dar s-ar putea să vreţi să vă grăbiţi.

Obi-Wan intră în tobogan şi îşi dădu drumul. Coborî pe lângă rămăşiţele de legume şi alimente putrezite. Mâna îi alunecă pe ceva lipicios, apoi căzu într-o ghenă mare, plină cu gunoi. O clipă mai târziu, Qui-Gon alunecă lângă el.

— A fost un răsfăţ, spuse Qui-Gon, înlăturând o frunză putredă de pe tunică. Mulţumim.

— A fost plăcerea mea. Pe aici, îi îndemnă Den.

Săriră din ghena de gunoi şi îl urmară pe Den printr-un hol care era căptuşit cu rafturi pline cu cutii de mâncare.

— Cu cincizeci cu ani în urmă, a fost foamete pe Telos, le explică Den. Proprietara mea avea doar zece ani pe atunci, dar nu a uitat niciodată. E mai nebună decât mine.

În cele din urmă, holul întunecat se termină cu o uşă înclinată.

— Pe aici vom ajunge la grădini, le explică Den în şoaptă. Nu arată de parcă ar fi ale casei, deci pariez zece la unu că nu vor fi înconjurate.

— Zece la unu? întrebă Qui-Gon.

— O cotă bună! îl asigură Den. Uite, încă nu ai încredere în mine? Omoară-mă acum. Dă-i drumul. Scapă-mă de suferinţă. Treci prin mine chestia aia strălucitoare a ta, dacă mă înşel. Nu? Bine, atunci haide.

Qui-Gon aruncă o privire amuzată către Obi-Wan, iar acesta îi răspunse cu o încruntare. Nu ştia de ce Qui-Gon părea întotdeauna să le acorde încredere ticăloşilor pe care îi întâlneau. Cu toate astea, când era vorba de Obi-Wan, Qui-Gon era strict şi inflexibil.

Den deschise uşa uşor înclinată de deasupra capului. Urcară pe o scară scurtă şi se strecurară afară. Erau înconjuraţi de rânduri înalte de plante cu frunze verzi.

Den smuci din cap pentru a indica pe unde ar trebui să meargă. Auzeau poliţiştii de securitate lovind cu piciorul în uşile casei, în timp ce ei îşi croiau rapid drum printre plantele care foşneau, încercând să nu le agite frunzele mai mult decât o făcea vântul. Când ajunseră la capătul grădinii, Den ezită.

— Ce facem acum? întrebă Obi-Wan.

Dintr-o dată, focurile de blaster rupseră un rând de plante din dreapta lor.

— Hm, lasă-mă să mă gândesc. Fugim? sugeră Den.

O luară din loc, zig-zagând prin restul grădinilor. Qui-Gon aruncă o privire înapoi şi văzu poliţiştii de securitate urmărindu-i.

— Avem un avans bun, strigă Den. Îi putem depăşi. Cel puţin nu au biciclete speeder.

Chiar atunci, trei biciclete speeder decolară după ei.

— Hopa, icni Den.

— Activează-ţi sabia de lumină! îi strigă Qui-Gon lui Obi-Wan.

Nu îşi încetiniră ritmul, ţinând pasul cu Den. Forţa le spunea când să se întoarcă şi să devieze focul cu săbiile de lumină. Den alerga în zig-zag prin labirintul de alei. Bicicletele speeder se apropiau de ei.

— Ţineţi-vă bine, aproape am ajuns, strigă el.

Ajunseră pe un câmp cu o conductă de scurgere care se ridica din iarbă. Den se aruncă pe burtă şi se târî înăuntru. Obi-Wan şi Qui-Gon îl urmară rapid. Motoarele bicicletelor speeder bâzâiau furioase deasupra capului lor. Focurile de blaster loviră ţeava, dar nu pătrunseră prin metal.

— Asta merge în subteran şi duce într-un subsol din apropiere, spuse Den. Nu ne vor găsi niciodată.

— Ai mai spus asta înainte, mormăi Obi-Wan.

— Am spus că pariez zece la unu, îl corectă Den. Îţi voi oferi şanse mai bune de data asta.

Se târâră pe mâini şi genunchi prin apa ruginie care avea o peliculă de noroi deasupra.

— Den, ce s-a scurs prin conducta asta? întrebă Qui-Gon.

Mirosul era mai rău decât în toboganul de gunoi.

— Nu întreba, spuse Den vesel.

În cele din urmă, văzură o rază slabă de lumină. Ajunseră în subsol, cu tunicile pătate de rugină, gunoaie şi de o substanţă pe care Obi-Wan nu dorea să o identifice.

Den îi conduse la etaj şi apoi printr-o uşă laterală, pe o alee. Privi în ambele părţi, apoi deasupra capului.

— Vezi? Suntem în siguranţă.

— Dar tu vei fi în siguranţă? întrebă Qui-Gon.

— Glumeşti, nu? Nu mă puteţi părăsi acum! protestă Den. Încă nu am terminat să vă salvez pieile. Haide, eu v-am băgat în necazuri. Lăsaţi-mă să vă scot din ele. Am un loc sigur unde să stăm.

— La fel de sigur ca şi ultimul? întrebă Obi-Wan.

— Locul ăsta este diferit, îi asigură Den. Este o ascunzătoare a unei prietene de-a mea. Uite, poliţia de securitate va fi peste tot. Trebuie să staţi ascunşi, chiar şi pentru câteva ore.

— Şi de ce ar trebui să avem încredere în tine? întrebă Qui-Gon.

— Pentru că nu aveţi de ales, spuse Den.

— Întotdeauna avem de ales, spuse Qui-Gon. Dar te vom urma.

Capitolul 6

Lui Obi-Wan nu îi venea să creadă. Den era, în mod evident, un criminal. De ce avea Qui-Gon încredere în el cu viaţa lor? Când Den merse înainte, îi puse aceeaşi întrebare lui Qui-Gon. Jediul doar oftă.

— Gândeşte-te, Obi-Wan. Şi noi suntem criminali, cel puţin în ochii poliţiei de securitate. Cine ne poate ascunde mai bine decât cei care de ascund deja? Qui-Gon puse mâna pe umărul lui Obi-Wan. Nu-ţi face griji, sufletul îi este pur.

— Omoară-mă acum, pentru că nu simt asta, mormăi Obi-Wan.

Totuşi îi plăcea să aibă mâna mângâietoare pe umăr. Aproape că i se părea că Qui-Gon şi el erau din nou Maestru şi ucenic.

Den îi conduse într-o altă parte a oraşului, la mare distanţă de bulevardele din centru. Aici, clădirile se înghesuiau laolaltă, de parcă un vânt rece le-ar fi apropiat pentru a păstra căldura şi pentru a se proteja. Den îi conduse către o clădire din mijloc. În loc să intre, se strecură pe o alee. O ţeavă spartă atârna pe o latură a clădirii, balansându-se liberă. Den se trase în sus şi o încălecă.

— Este mai uşor decât pare, spuse el. Rânji la expresia exasperată de pe chipul lui Obi-Wan. Hei, copile. Ai coborât într-o ghenă de gunoi şi te-ai târât printr-o conductă de scurgere. Cred că poţi face asta.

Cu o privire iritată aruncată spre Qui-Gon, Obi-Wan apucă ţeava. De pe stradă, părea gata să cadă în capul primei persoane nebănuitoare, dar constată că era de fapt ancorată ferm de perete. Avea mici şuruburi metalice prinse în lateral, nedetectabile de jos, dar suficient de mari pentru a servi drept puncte de prindere şi de sprijin. Den avea dreptate. Era mai uşor să urci decât părea. Obi-Wan se ridică pe ţeavă şi apoi peste marginea acoperişului plat. Rezervorul de apă se ridica într-un colţ, o scară în spirală, ruginită, înconjurându-l până la o pasarelă din partea de sus.

— Nu-mi spune, spuse Obi-Wan. Acum vom sări în

rezervorul acela de apă.

— Glumeşti! spuse Den chicotind.

Traversă spre cisternă şi lovi o serie ritmică în ea. O bătaie scurtă îi răspunse.

— E înăuntru, spuse el. Să mergem.

Obi-Wan îl urmă pe Den pe scara în spirală până în vârful rezervorului. Când ajunse la pasarelă, văzu că tavanul avea o cavitate. Era pictat pentru a arăta ca o apă întunecată. Oricine ar fi privit de sus nu ar fi fost în stare să spună că turnul acela de apă era diferit de celelalte care punctau acoperişurile din apropiere. Den deschise o trapă şi dispăru înăuntru. Obi-Wan îl urmă. Spre uşurarea lui, se trezi pe o scară care ducea într-un apartament confortabil. Pereţii erau rotunzi şi făcuţi din duroţel. Pe podea era un covor gros şi existau locuri confortabile unde să stai. În centrul spaţiului era o masă lungă, plină cu echipamente de tehnologie.

O tânără zveltă se ridică de pe locul ei de la masă. Părul îi era castaniu închis la culoare, înfăşurat în mai multe împletituri în jurul capului. Ochii îi erau căprui ca mierea şi calzi. Dar acum erau aţintiţi suspicioşi pe Qui-Gon şi Obi-Wan.

— Pe cine mi-ai adus de data asta, Den? întrebă ea.

— Prieteni, răspunse Den.

— Întotdeauna sunt prieteni, spuse ea cu grijă. Ochii îi alunecară pe tunicele lor murdare. Şi sunt îmbrăcaţi atât de frumos.

— Am avut mici probleme să ajungem aici. Dar s-ar putea să ne ajute. Se întoarse spre Qui-Gon şi Obi-Wan. Ea este Andra. E şefa Partidului POWER[1]. Andra, ei sunt Qui-Gon Jinn şi Obi-Wan Kenobi, doi vizitatori Jedi care par a fi căutaţi de poliţia de securitate.

Ochii ei se îngustară.

— Căutaţi? Pentru ce?

Den luă o bucată de fruct dintr-un castron şi îl aruncă spre Obi-Wan.

— Ţine, puştiule, pari a fi flămând. Ce contează pentru ce sunt căutaţi, Andra? Avem nevoie de ei. Vor să afle despre UniFy.

Suspiciunea Andrei se schimbă în interes. Acum se uita la

---

[1] POWER (Preserve Our Wild Endangered Resources) – Păstraţi Resursele Sălbatice pe Cale de Dispariţie.

ei cu atenţie.

— Poate ai putea explica ce anume faci, sugeră Qui-Gon. Ce este Partidul POWER?

— Suntem un partid politic în opoziţie cu cei care deţin controlul asupra guvernului, răspunse ea. Din păcate, în momentul ăsta suntem ilegali. Guvernul ne-a scos în afara legii. Am fost primii care au protestat când guvernul a acordat UniFy dreptul de administrare a locurilor noastre sacre. Am întrebat de ce pământul nostru a fost predat unor interese private, de ce suntem obligaţi să avem încredere în cuvântul unei corporaţii că vor păstra şi proteja pământul. Majoritatea nu ne-au ascultat. Au fost fericiţi să scape de taxele fiscale. Dar unii au ascultat şi ni s-au alăturat. Suntem alcătuiţi din foşti oficiali guvernamentali, oameni de ştiinţă, lucrători de mediu, cetăţeni obişnuiţi care ne-au ascultat când ni s-a permis să vorbim. Acum, ne-am ascuns şi ne întâlnim aici când putem.

— Aveţi dovezi că UniFy vă gestionează în mod greşit locurile sacre? întrebă Qui-Gon.

Ea ezită.

— Aveam dovezi că se întâmplă ceva la Bazinele Sacre. Trei persoane au mers în parcul global pentru a aduna imagini şi dovezi. Au fost ucişi într-un accident de speeder pe drumul înapoi spre Thani. Mi-au spus că au dovezi puternice, dar nu au spus ce anume. Cred că moartea lor nu a fost un accident. Dovezile pe care le aduceau au fost distruse. Ne mobilizăm pentru a face o altă călătorie. Împinse cu nerăbdare o şuviţă de păr rătăcit care scăpase de o împletitură. Este dificil. Securitatea este foarte strictă la parcurile globale. Ei spun că trebuie să ţină lumea departe până când este recuperat terenul. Credem că îl exploatează, îl mapează pentru o dezvoltare ulterioară.

— De ce lumea nu pune mai multe întrebări despre ceea ce se întâmplă? întrebă Qui-Gon. Lumea asta e cunoscută pentru conservarea frumuseţilor sale naturale. Chiar şi din punct de vedere economic, nu are niciun sens. Turismul este o mare industrie aici.

Andra păru sumbră.

— Katharsis. Lumea este obsedată să parieze, sperând că vor fi aleşi la loterie. Şi nu-şi fac griji pentru turişti. Acum, cei mai mulţi vin tot pentru Katharsis, nu pentru parcurile globale. Lăcomia a intrat în ei ca o febră. Îi aruncă lui Qui-Gon o privire

întrebătoare. Deci, credeţi că ne puteţi fi de ajutor?

— Nu, spuse Qui-Gon răspicat. Asta a fost ideea lui Den.

— Pari foarte interesat de UniFy, spuse Den. Este doar o presupunere, dar am senzaţia că nu ai nicio programare mâine.

Qui-Gon nu spuse nimic. Obi-Wan îi admiră rezerva. Era capabil să arate răbdare şi dorinţa de a asculta fără a da nimic în schimb.

— Deci, eşti un ecologist ca Andra? îl întrebă Obi-Wan pe Den.

Înainte ca el să poată răspunde, Andra râse.

— Adică să aibă un angajament faţă de ceva mai important decât el? Nu Den. Aranjamentul nostru este strict pentru credite.

— Hei, aşteaptă o secundă, spuse Den bosumflat. Am la fel de multe idealuri ca oricine altcineva.

— Asta dacă *oricine altcineva* se întâmplă să fie un contrabandist sau un hoţ, zise Andra. Se întoarse înapoi către Obi-Wan şi Qui-Gon. Când am intrat pentru prima dată în ilegalitate, aveam nevoie de echipamente tehnice. A trebuit să caut pe piaţa neagră piese de calculator şi comunicatoare. Aşa m-am întâlnit cu Den. Face contrabandă cu piesele de care avem nevoie pentru a continua. Am reuşit să scoatem un pliant ilegal care avertizează lumea despre ceea ce credem că se întâmplă. Dar loialitatea lui Den este doar faţă de creditele pe care i le pot da.

— Scuze că am nevoie de bani ca să trăiesc, *Tu Cea Plină de Integritate*, îi zise Den Andrei. Nu toată lumea poate trăi din idealuri. Mai ales atunci când nu ajută la plata chiriei. Dacă n-aş fi fost eu, ai fi vorbit cu zidurile astea în loc să vorbeşti cu *oamenii*.

— E stilul tău să pretinzi că succesul nostru este al tău, spuse Andra rece.

— Vedeţi ce obţineţi atunci când încercaţi să ajutaţi oamenii? mormăi Den către Jedi. Insulte. Nu e de mirare că sunt hoţ.

Andra îl ignoră şi se întoarse spre Qui-Gon şi Obi-Wan.

— Puteţi rămâne aici dacă doriţi. Orice duşman al UniFy este prietenul meu.

— Nu am spus că sunt un duşman al UniFy, spuse Qui-Gon cu un zâmbet.

Ea îl studie o clipă.

— Dar eşti, nu-i aşa? Poate că Den are dreptate. Poate că ne putem ajuta reciproc. Dar trebuie să-mi spui de ce eşti aici. Ca să nu mai vorbim despre motivul pentru care sunteţi căutaţi de poliţia de securitate.

— Nu sunt sigur care este acuzaţia, dar sunt sigur că este gravă, recunoscu Qui-Gon. Este falsă, oricare ar fi. Avem un duşman puternic pe Telos. Credem că foloseşte UniFy ca pe o corporaţie de tip paravan pentru propria companie.

— Care anume? întrebă Andra.

— Offworld.

Andra răsuflă lung.

— Offworld... Ei sunt cel mai mare concern minier din galaxie. Două pete de culoare îi apărură pe obraji. Dar asta înseamnă că UniFy ar putea să cartografieze terenurile pentru o dezvoltare minieră! Dacă am putea dovedi că cele două companii sunt conectate, am avea dovezi ale planurilor UniFy!

— Andra m-a angajat să intru în fişierele UniFy, le spuse Den. Eu am lucrat acolo cu câteva luni în urmă şi am uitat să îmi predau cardul de identificare. A trebuit să plec în grabă.

— Ai uitat? întrebă Qui-Gon.

Den rânji.

— Şi apoi am luat din greşeală câteva ecusoane în plus atunci când am plecat. Asta, ca să pot să vă bag înăuntru. Şansele sunt în totalitate în favoarea noastră.

Qui-Gon ezită. Se întoarse spre Andra.

— Se pare că tu nu ai încredere în el. De ce ar trebui să avem noi?

— Pentru că nu vă voi dezamăgi! strigă Den.

— Nu ţie ţi-am pus întrebarea, spuse Qui-Gon cu severitate.

Andra oftă.

— Ce ai de câştigat, Den? De ce ai risca din nou să intri acolo?

— Pentru că nu am terminat treaba pentru care m-ai plătit, îi spuse Den. Mă simt prost din cauza asta. Am şi eu integritatea mea, ştii asta.

— Eşti un hoţ! strigă Andra exasperată.

— Exact! exclamă Den. Deci, lasă-mă să fur!

— Oare de ce nu mă simt liniştit? se întrebă Obi-Wan cu

voce tare.

Andra oftă.

— Ştiu exact la ce te referi.

Capitolul 7

Pe lângă cărţile de identitate, Den reuşise să fure şi costumaţiile gri pe care le purtau lucrătorii tehnici cei mai insignifianţi din UniFy. A fost surprinzător de uşor să se alăture fluxului de muncitori care intrau în clădire în zorii zilei următoare. Paznicii le verificară cardurile şi apoi intrară, pur şi simplu, în clădire.

Sigur, am intrat, gândi Obi-Wan. *Dar va fi la fel de uşor să ieşim?*

Din anumite motive, Qui-Gon hotărâse să aibă încredere în acest Den. Iar Consiliul Jedi credea că el era prea impulsiv.

Den luă turboliftul spre un nivel inferior.

— Fişierele principale sunt într-o zonă restricţionată, le explică el. Va trebui să coborâm o scară utilitară. Apoi, este un paznic la uşă. Poţi să-i fluturi prin faţă sabia aia de lumină a ta? Îl putem închide într-un dulap până când terminăm.

— Lasă asta în seama mea, spuse Qui-Gon.

Se strecurară pe scara utilitară şi pătrunseră într-un hol lung, alb, iluminat cu baghete luminoase. Un paznic stătea în faţa unei console, la capătul lui.

— Permisele, spuse el scurt.

Qui-Gon îi înmână cardul de identitate. Se concentră pe mintea Telosianului.

— Este de ajuns. Treceţi.

— Este de ajuns, spuse paznicul. Treceţi.

Uşa se deschise şi intrară.

— Ce a fost asta? întrebă Den mirat.

— O unealtă Jedi, răspunse Qui-Gon. Forţa poate fi folosită cu uşurinţă pe cei cu mintea slabă.

— Sunt impresionat, spuse Den clătinând din cap, admirativ. Îţi poţi imagina ce ai putea face cu asta, dacă ai fi un hoţ? Hei, crezi că Templul tău Jedi ar accepta un tip ca mine?

— Nu, spuse Qui-Gon scurt, accesând uşa marcată DOSARE SECURIZATE.

Camera era plină cu computere şi fişiere holografice. Den o traversă imediat către terminalul principal.

— Eu voi intra în sistem şi voi doi puteţi căuta pe monitoarele celelalte, spuse el, cu degetele zburându-i peste taste. Au schimbat parola, dar am scris un program care... iată! Spune-mi că sunt un geniu şi nu mă voi certa cu tine.

Qui-Gon se duse la un alt terminal şi îi făcu semn lui Obi-Wan spre următorul. Ar fi fost mai rapid dacă ar fi căutat independent unii de alţii.

Numele şi numerele fişierelor clipiră pe ecran. Multe erau marcate BAZINELE SACRE.

— Există cel puţin trei sute de fişiere aici, spuse Qui-Gon după o clipă. Să le împărţim. Den, ia tu prima sută, Obi-Wan următoarea. Eu voi lua ultima sută. Scanaţi cât de repede puteţi. Căutaţi orice menţiune despre Offworld, minerit sau cartografiere. Se uită la Den. Nu încerca nimic.

Den clipi la el inocent.

— Cum ar fi ce?

— Nu vreau să speculez, spuse Qui-Gon sec. Fă doar ceea ce-ţi spun.

Obi-Wan accesă primul fişier şi îl scană rapid. Era o înregistrare a corespondenţei dintre managerul proiectului *Bazinele Sacre* şi superiorul său de la UniFy. Din câte putea vedea, raporta nevoia de combustibil şi alimente pentru lucrători. Nimic. Accesă urmatorul fişier. Şi următorul. Şi următorul... Obi-Wan trecu prin dosar după alte fişiere. Nu îşi imaginase niciodată că putea fi atât de plictisitor să lucrezi pentru o corporaţie atât de mare. Informaţiile se repetau iar şi iar şi apoi o luau de la capăt. Nu vedea nimic suspect.

— Aş vrea ca Tahl să fie aici, mormăi Qui-Gon. Ea ar fi în stare să descifreze înregistrările astea financiare. Ei fac totul atât de complicat...

Deodată, Qui-Gon încetă să mai vorbească. Obi-Wan observă că ecranul lui de vizualizare îngheţase. Când se uită înapoi la al său, văzu că era îngheţat şi el.

— Den, ce se întâmplă? întrebă el.

— Nu ştiu, spuse Den îngrijorat. Încercă să-şi închidă propriul ecran, dar comutatorul nu funcţiona. Sunt şanse să fie o problemă temporară. Sări de pe scaun şi porni spre uşă. Staţi calmi.

— Unde te duci? întrebă Qui-Gon.

— Mă duc doar să caut, să văd ce se întâmplă. Poţi să te

bazezi pe mine.

Den se strecură pe uşă. Qui-Gon se ridică încet.

— Trebuie să plecăm de aici chiar acum, spuse el.

Obi-Wan se uită la el, surprins.

— Dar nu-l putem abandona pe Den.

Qui-Gon părea sumbru.

— Ne-a abandonat el deja.

Obi-Wan auzi zgomotul picioarelor tropăind. Uşa şuieră, deschizându-se.

— Nu-ţi scoate sabia, îi ordonă repede Qui-Gon, chiar înainte ca forţele de securitate să se repeadă înăuntru.

Obi-Wan ştia de ce. Qui-Gon spera să nu fie detectat ca un criminal căutat. Dacă ar fi fost norocoşi, ar fi fost ţinuţi în UniFy ca infractori. Dar acea speranţă trecătoare căzu imediat, atunci când şeful securităţii făcu un pas înainte.

— Sunteţi căutaţi ca violatori ai legilor Telosiene, sub Legea Criminalităţii Galactice, le spuse el. Sunteţi arestaţi.

Capitolul 8

Obi-Wan şi Qui-Gon fură transportaţi rapid la Staţia Centrală de Înregistrare, unde au fost recunoscuţi ca fiind criminali galactici evadaţi şi apoi au fost aruncaţi în închisoare. Qui-Gon ceru să fie contactat Templul, dar cererea i-a fost ignorată.

— Justiţia Telosiană obişnuia să fie corectă, îi spuse el lui Obi-Wan în timp ce stăteau în celula umedă subterană. Ar trebui să ne permită ocazia să ne spălăm.

— Nici măcar nu suntem siguri care sunt acuzaţiile, spuse Obi-Wan. Crezi că vor descoperi că totul a fost falsificat?

— Există întotdeauna această speranţă, spuse Qui-Gon. Nu ne pot ţine mult timp dacă nu pot dovedi că am făcut ceva greşit. Cel puţin nu ne-au găsit săbiile de lumină.

Folosind Forţa, Qui-Gon reuşise să împiedice gardienii să efectueze o căutare amănunţită.

— De ce nu tăiem uşa? întrebă Obi-Wan, aşezându-şi mâinile pe duroţelul fortificat.

— Pentru că vor sări pe noi cincizeci de gardieni înainte să putem ajunge prea departe, zise Qui-Gon. Să ne acordăm ceva timp. Vom găsi o oportunitate să scăpăm.

— Nu-mi vine să cred că Den ne-a lăsat aşa, spuse Obi-Wan, dezgustat. Probabil că a ştiut că exista o alertă de securitate imediat ce au îngheţat ecranele.

— Da, cred că a ştiut, fu de acord Qui-Gon, calm. Dar e mai bine să ne focusăm pe ceea ce putem face acum.

— Ce putem face? întrebă Obi-Wan. Suntem închişi.

— Ne putem gândi la următorul nostru pas, spuse Qui-Gon. E o risipă de timp să-l învinuieşti pe Den. Ce am aflat cât timp am fost în UniFy?

— Nu am aflat nimic în afară de faptul că cei care lucrează în companii trimit prea multe note, spuse Obi-Wan, descurajat.

— Au fost multe, este adevărat, fu de acord Qui-Gon. Şi majoritatea lor erau banale. Multe dintre ele confirmau doar o conversaţie purtată prin comunicator. Ai observat asta? Acest lucru mă face să cred că toate dosarele acelea ar putea fi o

modalitate de a-i opri pe examinatori mai târziu, în cazul în care compania o să fie investigată. Este greu să găseşti adevărul atunci când este îngropat sub un munte de date. Îţi aminteşte de ceva?

Obi-Wan se gândi o vreme.

— Offworld, spuse el în cele din urmă. Compania îşi ascunde adevăratele intenţii, şi chiar sediul central, în spatele altor companii. Se foloseşte de confuzie pentru a se ascunde.

— Exact, spuse Qui-Gon. Şi am mai aflat ceva la UniFy. Când au îngheţat ecranele, am putut vedea ce făcea Den. Nu căuta fişiere despre Offworld sau despre *Bazinele Sacre*. Cerceta despre Katharsis.

— De ce? întrebă Obi-Wan.

— Nu ştiu răspunsul, dar întrebarea este interesantă, spuse Qui-Gon. UniFy administrează fondurile loteriei, aşa că să presupunem că ar trebui să aibă fişiere despre Katharsis. Dar de ce era Den atât de interesat? Gândeşte-te la caracterul său.

Obi-Wan îşi aminti cuvintele Andrei.

— Trebuie să fi crezut că va putea profita într-un fel.

— Exact, fu de acord Qui-Gon. Cred că acesta este motivul pentru care a fost de acord să ne ajute. Deci vezi, când vom ieşi, vom avea o altă pistă de investigat.

— Când vom ieşi? întrebă Obi-Wan, privind spre uşa fortificată din duroţel.

— Vom ieşi, spuse Qui-Gon pe acelaşi ton calm.

Obi-Wan îşi dorea să se simtă la fel de sigur. Avea sentimentul că acum, când Xanatos îi avea acolo unde îi dorise, nu va mai fi atât de prost să-i lase să plece.

Petrecură noaptea în celula rece. Obi-Wan se trezi înaintea zorilor. Rămase întins pe salteaua de dormit, cu ochii deschişi. Nu existau ferestre în celulă, deci nu putea distinge pereţii de podea. Era înconjurat de negru, de parcă ar fi plutit în gol. Poate că acest sentiment de dezorientare făcea parte din pedeapsă.

Singura indicaţie a dimineţii a fost când s-au aprins luminile celulei. La micul dejun li se aduse pâine tare şi un ceai slab. Ziua trecu încet. Qui-Gon ceru în repetate rânduri să vorbească cu cineva care avea autoritate. Cererea îi fu respinsă.

Qui-Gon şi Obi-Wan făcură o serie de exerciţii musculare pentru a rămâne flexibili. Apoi meditară. În captivitate, un Jedi îşi organiza mintea, îşi calma spiritul şi îşi menţinea corpul

puternic.

Qui-Gon medita pe podeaua de piatră tare. Deodată, oftă şi îşi ridică capul.

— Îmi pare rău, Obi-Wan.

Obi-Wan fu surprins de această afirmaţie.

— Îţi pare rău? întrebă el.

— Ar trebui să fii la Templu. Nu ar fi trebuit să te las să mă însoţeşti. A fost o eroare de judecată.

— Decizia a fost a mea de luat, spuse Obi-Wan. Nu îmi pare rău că sunt aici.

Zâmbetul lui Qui-Gon era la fel de slab ca lumina.

— Chiar dacă eşti înfrigurat şi flămând?

— Sunt acolo unde ar trebui să fiu, răspunse Obi-Wan. Alături de tine.

Qui-Gon se ridică în picioare.

— Am fost dur cu tine după ceea ce s-a întâmplat pe Melida/Daan.

— Nu mai mult decât meritam.

Obi-Wan fu surprins să vadă emoţie pe faţa lui Qui-Gon. Asta era prima dată când fostul său Maestru aducea în discuţie ruptura dintre ei cu mai multă tristeţe decât cu mânie. Părea că se zbate să-şi găsească cuvintele.

— Nu, Obi-Wan, a fost mult mai mult decât meritai, îl corectă Qui-Gon. Am ajuns să văd că reacţia mea s-a datorat propriilor mele eşecuri, nu alor tale. Nu am avut ocazia să-ţi spun asta. Eu... Qui-Gon se opri brusc. E aici, murmură el.

Apoi simţi şi Obi-Wan. Tulburarea din Forţă fu ca o urmă de gaz otrăvitor care şerpui printr-o crăpătura din uşă şi apoi umplu camera. Se ridică în picioare şi se întoarse spre uşă. Uşa de duroţel se deschise brusc. Xanatos stătea în cadrul ei, cu mantia neagră aruncată pe spate, cu picioarele depărtate şi cu mâinile în şolduri.

— Vă simţiţi bine? întrebă el, ridicând o sprânceană şi zâmbind.

Qui-Gon îl privi fără să vorbească.

— Ah, mă trataţi cu tăcerea, spuse Xanatos oftând. Şi eu care speram că vom putea discuta. Nu mai aveţi mult timp. Pedeapsa v-a fost decisă.

— Dar nu am avut parte de proces, spuse Qui-Gon încet.

— O, ba da, răspunse Xanatos. Aţi fost amândoi

consideraţi prea periculoşi pentru a participa la el.

— Avem dreptul să participăm la propriul proces! Nu e corect! exclamă Obi-Wan.

Xanatos clătină din cap.

— Ah, îmi amintesc când eram atât de tânăr. Când credeam că viaţa mă va trata corect. Asta a fost înainte să te cunosc, Qui-Gon Jinn.

— Viaţa nu te tratează corect sau nedrept, spuse Qui-Gon. Doar este. Depinde de fiecare dintre noi să fim corecţi sau nedrepţi.

— Nu este niciodată prea târziu pentru o mare înţelepciune Jedi, zise Xanatos dispreţuitor. Şi este întotdeauna la fel. Nimic altceva decât ghicitori. Ei bine, gândiţi-vă la asta, Jedi. Deoarece nu aţi apărut la proces, am apărut eu în locul vostru. Am fost martorul vedetă împotriva voastră. Am avut dovezi ale crimelor voastre, înregistrări ale numeroaselor lumi care au adus acuzaţii împotriva voastră, poveşti despre dăţile când aţi scăpat de justiţie de-a lungul întregii galaxii. Şi, în cele din urmă, justiţia te-a găsit pe Telos. De asemenea, a ajutat că un tată îndurerat s-a aflat în sala de judecată, tulburat de moartea fiului său din cauza complicelui tău.

Xanatos oftă greu.

— Bietul Bruck. Mereu am crezut că are nevoie doar să fie puţin împins pentru a reuşi. De unde să ştiu că Obi-Wan Kenobi va fi cel care o va face?

Xanatos ridică o mână şi apoi o bătu în palmă cu un sunet ascuţit. Era extrem de asemănător cu sunetul lovirii capului lui Bruck de stâncile de sub cascadă.

Obi-Wan încercă să nu tresară. Nu-i va oferi lui Xanatos satisfacţia asta. Dar, înăuntrul său, simţi şocul. Neajutorarea şi vinovăţia îl cuprinseră în timp ce îşi amintea de privirea lipsită de viaţă a lui Bruck, de braţele aruncate ca într-un ultim, disperat, strigăt de ajutor.

— Este posibil ca instanţa să-ţi fi ascultat minciunile, spuse repede Qui-Gon, simţind suferinţa lui Obi-Wan şi încercând să atragă atenţia lui Xanatos. Dar când va afla Templul...

Xanatos râse.

— Până când află Templul despre soarta voastră, veţi fi deja morţi. Asta vă este pedeapsa, Jedi. Aţi fost condamnaţi la

moarte.

Brusc, Xanatos se aplecă înainte. Ochii lui albaştri ardeau ca cea mai fierbinte flăcără. Pielea palidă păru să i se strângă pe oase.

Faţa lui arăta ca un craniu cu ochi de foc.

— Şi eu voi fi acolo, să vă văd cum muriţi, îi şuieră el în faţă lui Qui-Gon.

Capitolul 9

Nu au mai avut ocazia să spună vreun alt cuvânt sau să cheme ajutor.

Xanatos se asigură că îi înconjura o întreagă trupă de gardieni. Au fost conduşi prin coridoarele închisorii către curtea din faţă. Soarele era jos pe cer. Cele două turnuri adiacente ale închisorii aruncau umbre lungi, de rău augur, peste curte.

Mulţimea umplea curtea şi se revărsa în stradă. Când îi văzu pe prizonieri, izbucni în jigniri şi în batjocuri.

— Iubesc execuţiile, murmură unul dintre gardieni către un altul.

Qui-Gon simţi energia sinistră care emana din mulţime. Telos nu avusese niciodată execuţii publice. Astfel de spectacole erau doar pentru lumile mai primitive. Ce se întâmplase cu liniştitul Telos? A fost nevoie doar de un singur om care să-i corupă, dacă acel om era atât de viclean şi de puternic precum Xanatos.

Qui-Gon se simţi liniştit de prezenţa sabiei de lumină sub mantie. Totuşi, nu ştia când va avea şansa să o folosească.

O schelă se ridică încet pe repulsoare până când pluti deasupra mulţimii. Doi paznici masivi stăteau lângă două lespezi articulate din duroţel. Un jgheab pleca de la lespezi până la marginea platformei. Vibro-topoarele se sprijineau de lespezi. Qui-Gon văzu într-o clipă cum va avea loc execuţia. El şi Obi-Wan vor fi forţaţi să se întindă pe lespezi, apoi vor fi decapitaţi de vibro-topoare, balamalele ar cădea şi capetele lor se vor rostogoli în jos pe jgheab şi se vor opri în faţa mulţimii.

Era groaznic, dar rapid.

Qui-Gon îl văzu pe Obi-Wan înghiţind în sec. Pentru prima dată, era îngrijorat cu adevărat. Se gândise că vor avea în orice moment o oportunitate să scape. Dar cum şi-ar fi putut croi drum prin mulţime? Chiar dacă s-ar putea descurca cu paznicii şi cu Xanatos, mulţimea se va ridica împotriva lor.

Se aflau într-o cuşcă energetică care fu ridicată deasupra mulţimii care cerea furioasă ca moartea lor să fie dureroasă şi lentă. Xanatos stătea în vârful scărilor, uitându-se cu ochi avizi

la cuşca care se ridica.

Era de datoria fiecărui Jedi să accepte moartea atunci când venea. Însă Qui-Gon nu putea fi calm. Nu venise vremea lui. Nici a lui Obi-Wan. Îl văzu pe Obi-Wan străduindu-se să-şi stăpânească frica.

— Omorâţi-i! Omorâţi-i pe ucigaşi! strigă mulţimea.

Mânia crescu în Qui-Gon. Xanatos făcuse posibil acest lucru. El inflamase mulţimea. Le umpluse mintea cu ură şi minciuni. Dacă Qui-Gon murea, Xanatos avea să câştige. Ar corupe şi mai mult planeta. Ar distruge-o.

Qui-Gon nu putea lăsa să se întâmple una ca asta. Totuşi, nu trebuia să lupte cu mânie. Trebuia să lupte cu dreptatea de partea sa.

— Nu trebuie să renunţăm, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan pe un ton urgent, pe deasupra zgomotului mulţimii. Vor trebui să oprească barele de energie pentru ca să poată călăii să ne ducă la lespezi. Atunci vom lupta. Nu este totul pierdut. Stai liniştit şi alert.

Obi-Wan aprobă din cap.

Qui-Gon remarcă hotărârea calmă din ochii lui. Aveau puţine şanse să scape de această soartă, dar Obi-Wan acceptase deja acest lucru. Băiatul nu se va lăsa niciodată doborât dacă şansele erau împotriva lui.

Cuşca energetică coborî încet spre schelă. Poliţiştii de securitate se apropiară în caz că prizonierii ar fi încercat să scape.

Strigătele mulţimii ajungeau slab la Qui-Gon. Toată atenţia lui se concentrase acum asupra gardienilor de pe schelă. Era încrezător că el şi Obi-Wan i-ar putea doborî. Dar apoi? Vor trebuie să sară la pământ, chiar în timp ce focurile de blaster ar izbucni de deasupra şi de dedesubt. Poate că surpriza atacului lor ar creşte probabilitatea de evadare. Poate că mulţimea nu era la fel de însetată de sânge pe cât părea. Dar nu îi plăcură aceste şanse.

Nici Den nu ar vrea accepte un astfel de pariu, gândi Qui-Gon cu tristeţe.

Paznicii de pe schelă înaintară. Qui-Gon aşteptă să se oprească barele de energie. De îndată ce se întâmpla asta, va ataca.

Cu coada ochiului, observă o mişcare aiurea a unuia dintre

swoopuri. Se uită în lateral fără să întoarcă capul. Pilotul avea glugă. În fracţiunea de secundă în care îşi permise să privească, Qui-Gon recunoscu cine era. Surpriza îl lovi puternic.

Era Andra.

— În spatele tău, Obi-Wan, spuse el cu voce joasă. Fii pregătit.

Barele energetice se opriră. Paznicii se repeziră înainte. Qui-Gon şi Obi-Wan îşi activară simultan săbiile de lumină şi săriră spre ei. Focurile de blaster izbucniră în jurul lor şi le deviară, legănând săbiile într-o ceaţă de mişcare, mai repede decât ar fi putut urmări ochiul. Un alt swoop i se alătură celui al Andrei. Cele două vehicule se repeziră spre ei, cu motoarele urlând.

— Sari! îi strigă lui Obi-Wan.

Sări de pe schelă în timp ce swoopul cobora pentru a-l prinde. Celălalt vehicul făcu acelaşi lucru pentru Obi-Wan. Qui-Gon surprinse imaginea hotărâtă a lui Den.

Qui-Gon ateriză în picioare. Se ţinu de umerii pilotului şi se lăsă pe scaun în timp ce swoopul coborî, se întoarse, urcă, plană şi se întoarse din nou, încercând să se ferească de paznicii care îi urmăreau.

Qui-Gon încă avea sabia în mână. Devie focurile de blaster în timp ce vehiculul se învârtea în jurul gărzilor. Îl văzu pe Obi-Wan făcând acelaşi lucru. Îi era greu să-şi păstreze echilibrul pe swoopul agil, dar reuşi.

Într-o mişcare îndrăzneaţă, cele două swoopuri se îndreptară direct spre turnurile închisorii. Qui-Gon văzu turnurile venind din ce în ce mai aproape, atât de aproape încât putu vedea fisurile şi găurile de pe suprafaţa lor. În ultimul moment, Andra întoarse brusc. Se apropiaseră atât de mult încât mâna lui Qui-Gon se zgârie de zid. Doi dintre cei care-i urmăreau se loviră de turnuri.

Andra şi Den ambalară motoarele, îndepărtându-se.

Qui-Gon îşi permise o singură privire înapoi. Ultimul lucru pe care îl văzu fu Xanatos, stând drept, înalt şi neclintit, privindu-i dispărând. Simţi ura învolburată izvorând spre el de la distanţă. Ştia că se vor întâlni din nou.

Xanatos se va asigura de asta.

Capitolul 10

Când fu sigură că erau departe de urmăritorii lor, Andra îşi coborî gluga.

— Mulţumesc că nu ai căzut, îi strigă lui Qui-Gon.

— Vă mulţumim că ne-aţi salvat, răspunse Qui-Gon. Aproape că începusem să-mi fac griji.

Ea rânji şi ambală motorul. În alte câteva minute, aterizară pe aleea de lângă casa ei. Den şi Andra ascunseră swoopurile în spatele unei grămezi de plutitori ruginiţi abandonaţi.

— Uau! strigă Den în timp ce-şi dădea jos gluga. Am spart cotele alea sau nu? Data viitoare când va trebui să fug de poliţia de securitate, vreau să am un Jedi în spatele meu!

Obi-Wan nu răspunse la rânjetul prietenos al lui Den.

— Nu ar fi trebuit să ne salvezi dacă ne-ai fi avertizat la UniFy, sublinie el.

— Eram pe cale să o fac, protestă Den. Dar nu am avut ocazia. Cel puţin am făcut ce trebuia, până la urmă.

— Doar pentru că am insistat eu, spuse Andra. Eu sunt cea care a propus salvarea.

— Omoară-mă acum dacă n-aş fi făcut-o şi eu! Nu mi-ai dat şansa! protestă Den.

— Vă sugerez să continuăm discuţia înăuntru, spuse Qui-Gon, cu ochii măturând cerul de deasupra capului. Din experienta mea, securitatea de pe Telos nu renunţă prea uşor.

Au urcat pe scurgere şi au intrat în casa confortabilă a Andrei. Andra începu să încălzească nişte băuturi şi aranjă o farfurie cu pâine şi fructe. Obi-Wan se întinse spre ea înfometat.

— Nu ştiu ce să fac acum, spuse Andra îngrijorată. Nu putem intra din nou în UniFy. Sunt sigură că şi-au acoperit găurile din sistemul de securitate. Nu vom mai putea niciodată să obţinem dovada că UniFy este legată de Offworld.

— Dacă am fi avut mai mult timp să ne uităm, spuse Den.

Qui-Gon îi aruncă o privire aspră.

— Dar nu prea te uitai după vreo conexiune Offworld, nu-i aşa?

Den se foi pe scaun.

— Bineînţeles că m-am uitat. Erau prea multe fişiere. Aţi spus-o chiar voi.

— Ţi-am văzut ecranul, Den, spuse Qui-Gon. Nu te uitai la fişierele despre *Bazinele Sacre*. Căutai Katharsis.

— Katharsis? se întoarse Andra. De ce?

— Nu mă priviţi aşa, protestă Den. Sunt un om cinstit!

Qui-Gon ridică o sprânceană. Obi-Wan păru dezgustat. Andra scoase un oftat exasperat.

— Bine, deci nu sunt cinstit sută la sută, recunoscu Den. Dar sunt loial! Căutam Katharsis. Când am lucrat acolo, am aflat întâmplător... Ei bine, nu chiar atât de întâmplător, ci pentru că am spart niste dosare care arătau că UniFy controla Katharsis.

Andra se răsuci, cu oala în mână.

— Adică nu-l controlează guvernul?

Den aprobă din cap.

— Vor doar să crezi că da. Dacă toată lumea ar şti că o corporaţie controlează Katharsis, îşi vor da seama că...

— UniFy decide cum sunt cheltuite profiturile din Katharsis, zise Andra repede. Ceea ce înseamnă că ne controlează total terenurile publice.

Den aprobă din cap.

— UniFy a venit cu ideea pentru Katharsis. Au plătit câţiva oameni cheie ai guvernului pentru a-l promova. Practic, guvernul este în buzunarul UniFy.

Andra se scufundă pe un scaun, uluită.

— Crezi că UniFy a conceput în mod deliberat Katharsis doar pentru a distrage atenţia populaţiei de la intenţiile lor? Vor deschide spre dezvoltare toate parcurile noastre globale. Şi noi vom plăti pentru asta!

— Este destul de diabolic, spuse Den. Aproape că trebuie să-i admiri. Ce fel de geniu malefic a trebuit să vină cu un astfel de plan.

Qui-Gon schimbă o privire cu Obi-Wan.

— Xanatos, spuse el calm.

Planul avea o eleganţă simplă, reprezentativă pentru răutatea pură a lui Xanatos.

Dar Qui-Gon nu terminase cu Den.

— De ce căutai Katharsis, Den? întrebă el. Dacă ştiai deja asta, nu mai erau prea multe de descoperit.

Toţi se întoarseră spre Den. El le întâmpină privirile cu o

nevinovăţie calmă.

Asta înseamnă că, fără îndoială, era pe punctul de a minţi, ghici Qui-Gon.

— Speram doar să o ajut pe Andra şi Partidul POWER? începu el.

Andra îl întrerupse.

— Nu mă păcăli. Den. Nu acum. Toate astea sunt prea importante.

El o privi îndelung. Qui-Gon observă vulnerabilitatea din privirea sa. Îşi dădu seama că lui îi păsa de ea.

— Bine, spuse el. Speram să te ajut. Dar căutam şi o modalitate de a aranja loteria.

— Întotdeauna ai grijă de tine, nu-i aşa? zise Andra cu amărăciune.

— Nu, spuse Den încet. Am grijă şi de tine. Dar tu nu vezi asta.

— Deci, ai aflat cum să o aranjezi? întrebă Qui-Gon.

— Nu chiar, se acoperi Den.

— Dar ai aflat ceva? întrebă Obi-Wan nerăbdător.

— Da, am aflat ceva, recunoscu Den. Loteria este deja trucată.

Capitolul 11

— Lucrurile se întâmplă prea repede aici, spuse Andra încet. Lasă-mă pe mine să torn ceaiul.

Stăteau în jurul mesei, cu căni calde de ceai în mâini. Enormitatea planului o uimea pe Andra. Se aşteptase la conspiraţii şi corupţie, dar nu la o scară atât de vastă. Era evident că dăduseră peste o înşelătorie de preluare a resurselor întregii planete. Întrebarea era cum se potriveau piesele şi ce ar fi putut face în privinţa asta.

— Vă sugerez un plan în două părţi, spuse Qui-Gon golindu-şi cana. În primul rând, Den se va infiltra în sistemul de loterie.

— Uau, stai, spuse Den. Ce vrei să spui prin *mă voi infiltra în sistemul de loterie*? Ce te face să crezi că aş putea face asta?

— Am senzaţia că ştii deja cum, spuse Qui-Gon cu răceală. De ce altceva ai fi riscat atât de mult ca să te întorci în UniFy? De ce altceva s-a declanşat alarma de securitate? Ai putut invada sistemul.

Den luă o înghiţitură de ceai, apoi tuşi. Nimeni nu se duse să-l ajute.

— Bine, bine, gâfâi el. Cred că pot să-l aranjez. Adică, cred că pot aranja partea care a fost deja trucată.

— Şi ştii cum să te asiguri că vei câştiga premiul, spuse Qui-Gon.

Den aprobă din cap cu reticenţă.

— Pot să aranjez să câştig la loterie. Câştigătorul este întotdeauna selectat în prealabil de UniFy. În timp ce jocurile continuă, unii dintre concurenţi primesc un echipament defect? Nu ceva ce ar putea observa, ci ceva simplu, care să le scadă şansele de a câştiga. Unul dintre câştigători este selectat în avans şi mituit. El, sau ea, este de acord să dea jumătate din avere înapoi, pe sub mână, către companie. Dar îmi pot pune numele în locul următorului câştigător.

Andra clătină din cap.

— Ştiam că ai un alt motiv pentru care mă ajuţi. Aveai de gând să iei averea şi să fugi.

— Glumeşti, nu? spuse Den. Pentru că nu-mi vine să cred că tu chiar ai gândi aşa ceva. După ce aş fi câştigat averea, aş fi împărţit-o. O parte din ea.

— Nu vreau nici măcar o parte dintr-o avere construită pe distrugerea locurilor noastre sacre, spuse Andra cu înverşunare. Şi nici tu nu ar trebui!

— Nu e vina mea că sunt exploatate! protestă Den. Şi o avere este... o avere.

— Ăsta-i necazul cu tine, spuse Andra. Tu chiar crezi asta.

— Vrea cineva să audă a doua parte a planului meu? o întrerupse Qui-Gon uşor. În al doilea rând, ar trebui să continuăm planul original al Andrei de a vizita *Bazinele Sacre*. Va trebui să adunăm din nou dovezi.

— Nu va fi uşor, spuse Andra. Securitatea este extrem de puternică.

— Foloseşte câteva dintre trucurile alea Jedi care modifică mintea şi vocea, sugeră Den.

— Mă tem că vom avea nevoie de mai mult decât atât, spuse Qui-Gon. Andra, poţi să-ţi chemi susţinătorii? Cred că cel mai bun plan este să ne infiltrăm în mai multe puncte, astfel încât să nu ne bazăm doar pe o singură echipă.

Andra se uită în jos la cana ei. Mângâie lemnul mesei cu mâna.

— Andra? insistă Qui-Gon.

Ea ridică privirea.

— Nu pot face asta, spuse ea. Nu am fost complet sinceră cu voi toţi. Nu am suporteri. Eu sunt Partidul POWER.

— Nu există niciun partid? întrebă Obi-Wan neîncrezător.

Ea ridică din umeri şi zâmbi.

— Doar eu. Am avut câţiva susţinători, dar au căzut toţi când a fost ucisă echipa de cercetare. Nu mă va mai asculta nimeni. Toţi cred că sunt nebună pentru că văd un viitor sumbru pe care nimeni nu vrea să-l vadă, ca să nu mai vorbim să-l împiedice.

Deodată, Den izbucni în râs.

— Aşa deci, *Tu Cea Plină de Integritate*, ai minţit tot timpului! râse el. Asta este cea mai bună veste în care am auzit-o într-un mileniu!

— Las-o baltă, Den, mârâi Andra. A trebuit să mă prefac că am sustinători. Am avut nevoie să mă ajuţi.

— Bine, spuse Den, dând din cap. Desigur. Ai voie să păcăleşti pe cineva pentru că vrei să salvezi planeta. Înţeleg. Atâta timp cât tu ai un motiv pur, poţi face orice doreşti.

— Nu asta spun, răspunse Andra, supărată. Dacă ţi-ar păsa de orice altceva în afară de tine, ai înţelege.

— Înţeleg că ai face orice pentru a obţine ceea ce vrei, zise Den. Ne asemănăm mai mult decât vrei să recunoşti, Andra.

Andra îl privi supărată.

— Aş prefera să fiu comparată cu un dinko[2].

— Sigur, pot face asta, spuse Den cu promptitudine. Dinko este o creatură cu colţi şi o dispoziţie urâtă. Problema este, cum eşti tu diferită de el? Lasă-mă să-ţi văd dinţii.

— Încearcă, Den, îl avertiză Andra.

— Bine, destul, strigă Qui-Gon. Avem o problemă. Cine va cerceta *Bazinele Sacre*?

— O să o fac eu, spuse Andra, aruncând o privire furioasă spre Den.

— Voi merge cu tine, spuse Obi-Wan.

— Nu, spuse Qui-Gon clătinând din cap.

— Dar are sens, argumentă Obi-Wan. Un băiat care călătoreşte cu o femeie nu vor atrage la fel de multă atenţie. Am arăta ca un frate cu sora lui, într-o excursie. Dacă suntem prinşi, Andra şi cu mine putem pretinde că ne-am rătăcit.

— Şi tu ar trebui să rămâi aici ca să-l supraveghezi pe Den, îi spuse Andra lui Qui-Gon. Dacă aranjează loteria, ar putea lua averea şi părăsi planeta.

— Mulţumesc pentru sprijin, spuse Den sarcastic.

— Mi-ai dat vreun motiv, în ultima vreme, să am încredere în tine? întrebă Andra cu răceală.

— Dinko, izbucni Den.

— Hoţule, răspunse ea înapoi.

Qui-Gon le ignoră certurile pentru moment. Se simţea exasperat şi îngrijorat. Nu voia ca Obi-Wan să călătorească fără el. Xanatos era în libertate, pe planeta sa natală şi era înfuriat de evadarea lor. Dar logica băiatului era corectă. Trebuiau să rişte pentru a-l doborî pe Xanatos.

---

[2] Dinko – reptilian hoitar, mic, extrem de vicios şi tenace. Mai este cunoscut şi pentru că emană un miros insuportabil şi pentru muşcătura uşor toxică care poate paraliza o creatură de dimensiunea unui om.

Dar era acest risc mai mult decât era dispus să accepte? Îl văzu pe Obi-Wan urmărindu-l. Băiatul se întreba de ce nu voia să-l lase să plece. Pentru Obi-Wan, ar fi fost o problemă de încredere. Qui-Gon trebuia să îi permită să plece.

— Bine, spuse el. Obi-Wan şi Andra vor aduna dovezi. Eu şi Den vom rămâne aici. Acum, să ne pregătim.

Capitolul 12

Obi-Wan şi Qui-Gon stăteau lângă swoopurile care aveau să-i ducă pe Obi-Wan şi Andra la *Bazinele Sacre*. Andra stătea prin apropiere cu Den, verificându-şi trusa de supravieţuire.

Obi-Wan dormise doar câteva ore, dar se simţea alert şi odihnit. O pleiadă de stele sclipea pe cerul întunecat. Zorii zilei încă erau la o oră distanţă. Andra credea că cea mai bună şansă a lor era să intre în parc dimineaţa devreme, să adune dovezi, să facă poze şi apoi să plece. Ar fi trebuit să revină în Thani până la prânz, înainte de sfârşitul ultimei runde de Katharsis.

— Dacă există vreun semn de necaz, pleacă, îl instrui Qui-Gon în linişte. Dacă crezi că nu puteţi trece de măsurile de securitate, nici măcar să nu încercaţi să intraţi în zonă. Cercetează locul mai întâi.

— Am studiat hărţile, spuse Obi-Wan. Andra ştie un loc pe unde să intre fără să fie observată. L-a folosit pe când era fată. Crede că va fi în continuare acolo.

— Studierea hărţii nu este acelaşi lucru cu cunoaşterea zonei, spuse Qui-Gon. Nu avea încredere completă în asta. Asiguraţi-vă că locul de intrare poate fi şi cel de ieşire.

— Ştiu toate aceste lucruri, spuse Obi-Wan.

Se simţea frustrat şi dezamăgit. Qui-Gon îl trata ca pe un student din anul IV, de la Templu. Dacă Qui-Gon îl va lua înapoi, vor trebui să o ia de la început ca o echipă Maestru-Padawan, dar de ce trebuia Obi-Wan să se transforme într-un copil?

Qui-Gon aprobă din cap.

— Ştiu asta. Dar propria mea nelinişte mă face să le repet. Am încredere în tine, Obi-Wan.

Cuvintele trecură prin Obi-Wan şi îl umplură de căldură.

— Nu voi da greş, spuse el.

— Doar ai grijă să fii în siguranţă, răspunse Qui-Gon.

Andra îşi ridică gluga peste împletiturile părului întunecat în timp ce se apropia.

— Gata, Obi-Wan?

Tânărul îşi trecu piciorul peste swoop. Qui-Gon îi dăduse o lecţie rapidă mai devreme. Nu era obişnuit cu un mijloc de

transport atât de manevrabil. Cea mai uşoară atingere putea să-l facă să se aplece într-o parte şi să cadă. Obi-Wan învăţa repede, dar îi luase ceva timp până când Qui-Gon fu mulţumit de priceperea sa.

Andra ambală motorul şi ţâşni. Obi-Wan o urmă.

— Nu riscaţi nimic! strigă Den după ei.

— Pare îngrijorat, îi spuse Obi-Wan Andrei.

Ea strânse din dinţi.

— Încearcă doar să se prefacă a fi o persoană bună. Este doar o încercare.

Cerul negru deveni gri în timp ce călătoreau prin periferia liniştită a oraşului. Clădirile rămaseră tot mai mult în urmă. Pământul începu să fie cultivat. Apoi, după răsăritul soarelui, abia mai văzură vreo locuinţă, doar sate ocazionale ascunse în văile adânci. Obi-Wan se minună de frumuseţea peisajului. Câmpurile de lavandă şi flori albastre se legănau în adierea uşoară. La fiecare câţiva kilometri, dădeau peste câte un lac de un albastru profund, care sclipea între faldurile dealurilor aurii.

— Este un ţinut frumos, strigă el către Andra în timp ce zburau.

— M-am născut aici, spuse ea. Există o propunere pentru a transforma o mare parte din acest teren într-un alt parc global. Dar acum mă întreb de ce. Vor dezvolta şi zona asta?

Asta îi aminti lui Obi-Wan de ce era aici. Se aplecă peste ghidonul swoopului, hotărât să împiedice orice înşelătorie teribilă pusese Xanatos la cale pentru Telos.

Pământul începu să urce, dealurile devenind tot mai mari şi mai abrupte. Formaţiunile stâncoase se înălţau deasupra lor în timp ce urmau drumul tăiat în piatra munţilor. Zăpada începu să apară prin crăpături.

Deşi Obi-Wan se simţise prea încălzit mai devreme, acum se bucura că urmase sfatul Andrei şi purta echipamentul termic.

— Aproape am ajuns, strigă Andra.

Obi-Wan o urmă când părăsi drumul, intrând într-o pădure atât de deasă, cu copaci atât de înalţim încât blocau cerul. Andra naviga expertă printre trunchiurile copacilor. Obi-Wan trebui să se concentreze pentru a ţine pasul cu ea.

În cele din urmă, se opri într-o poiană şi îl aşteptă să vină lângă ea.

— Cred că ar trebui să lăsăm aici swoopurile, spuse ea.

Poiana asta se învecinează cu parcul. Ştiu o cale de pătrundere în *Cavernele Oglinzilor*. Odată ce vom trece de ele, vom ajunge în Parcul *Bazinelor Sacre*.

Acoperiră swoopurile cu ramuri. Paşii lor scoteau sunete moi pe covorul de frunze în timp ce se grăbeau prin poiană. Ajunseră la un zid de piatră, abrupt, iar Andra îl urmă coborând un deal mic, până la un pârâu care curgea rapid. Merse prin pârâu, sărind din piatră în piatră, urmată de Obi-Wan. Pârâul se opri brusc la un perete din piatră cenuşie.

— Cred că vei putea reuşi, spuse Andra, aruncându-i o privire. Dar s-ar putea să trebuiască să te forţezi puţin.

Obi-Wan văzu că exista o uşoară fisură în peretele de stâncă, aproape invizibilă cu ochiul liber. Urca de la pârâu pe perete, cât era el de înalt. Mai întâi, Andra îşi trecu trusa de supravieţuire, apoi se strecură înăuntru. Era zveltă şi putea trece cu uşurinţă prin fisură, dar Obi-Wan avu ceva mai multe probleme. Se făcu cât mai mic posibil şi trecu, aproape căzând. Ridică o mână ca să se stabilizeze şi simţi o suprafaţă netedă, lustruită.

Andra activă o baghetă luminoasă. Obi-Wan văzu că se aflau într-o cavernă cu pereţi care se arcuiau deasupra capului lor. Piatra era de un negru profund şi atât de lustruită încât îşi putu vedea reflexia. Aici, pârâul era doar un firicel argintiu care şerpuia pe podeaua neagră. Fasciculul baghetei se reflectă din perete în perete, multiplicându-şi lumina.

Obi-Wan se simţi ameţit, de parcă ar fi stat sub o mie de stele.

— Este incredibil, spuse el.

— Da, spuse Andra încet. Este frumos, nu-i aşa? Piatra este numită malab. Este foarte apreciată în galaxie, deoarece este atât de rară. Haide, ieşirea este pe acolo. Ai grijă pe unde păşeşti, este alunecos.

Îl conduse prin toate acele răsuciri ale cavernei, până când ajunseră în peştera principală. La intrare, caverna se lărgea şi o lumină din exterior ilumină pereţii. Andra scoase un mic strigăt. Ridică bagheta luminoasă pentru a examina peretele. Piatra fusese ciobită, lăsând scobituri adânci în suprafaţa netedă. Mostrele erau îngrămădite pe podea lângă o grilă de scanare. Aşchiile de piatră înconjurau o gaură zimţată din podeaua lustruită.

— Vor să facă o mină, îi şopti ea lui Obi-Wan cu ochii arzând. Acesta este un loc sacru pentru toţi Telosienii. Uite ce au făcut!

Cu mâinile tremurânde, scoase recorderul holografic din trusă. Îndreptă obiectivul asupra grămezilor de piatră, făcând o panoramare înainte şi înapoi între grilele de scanare şi găurile zimţate. Obi-Wan luă un dispozitiv de înregistrare din trusa sa şi filmă aceleaşi imagini. Acum aveau o copie de rezervă, pentru orice eventualitate. Ar fi putut ascunde dispozitivul de înregistrare în îmbrăcăminte.

— Haide, o îndemnă Obi-Wan.

Cu grijă, ieşiră din cavernă. Soarele dimineţii era puternic, încălzind rocile reci şi aprinzând nisipul auriu care înconjura bazinele adânci cu apă neagră, aburindă. Un deal negru se ridică în faţa lor. Strălucea în razele soarelui.

— Dealul acela este făcut din malab, zise Andra neîncrezătoare. Trebuie să-l fi recoltat din peşteri.

Obi-Wan se uită la echipamentul greu şi la săniile antigravitaţionale care înconjurau bazinele. Petrecuse ceva timp pe planeta minieră Bandomeer şi era familiarizat cu utilajele.

— Astea sunt cârtiţe miniere, spuse el, arătând. Pot săpa la adâncimi de sute de kilometri. Dacă există cârtiţe miniere, trebuie să existe şi o bază unde descarcă. Vehiculele acelea sunt TNT-uri.

— TNT-uri? întrebă Andra.

— Treaded neutron torches[3], explică Obi-Wan. Au tunuri care trag salve de neutroni prin stâncă. Aşa sunt create puţurile miniere. Aş spune că avem aici o operaţiune la scară largă.

Simţi cum Andra înţepeneşte lângă el.

— Bazinele, spuse ea. Apa era limpede ca cristalul.

Obi-Wan merse mai aproape pentru a examina un bazin. În timp ce se apleca, cordonul de pe trusa de supravieţuire îi căzu în apă. Aburul se ridică cu un şuierat şi el trase rapid trusa. Cordonul se dizolvase.

Ridică ochii spre Andra.

— Ce s-a întâmplat?

---

[3] Treaded neutron torches – vehicule asemănătoare unui tanc care trăgeau salve de neutroni din tunurile poziţionate pe „nasul” lor. Au fost proiectate iniţial ca maşini de exploatare minieră, bombardând roca pentru a deschide noi puţuri miniere.

— Nu ştiu, spuse ea. Bazinul este contaminat. Să ne uităm şi la celelalte.

Adunară câteva beţişoare lungi şi se îndreptară spre restul bazinelor. De fiecare dată când scufundau un băţ în apa neagră, era dezbrăcat imediat de scoarţă. Dacă îl ţineau scufundat mai mult timp, băţul era dizolvat cu totul.

— Izvorul subteran care alimenta bazinele trebuie să fi fost contaminat cu substanţe chimice, spuse Andra. Vocea îi era răguşită. Tatăl meu mă ducea aici pe vremea când eram fată. Ne-am plimbat prin fiecare centimetru din parc şi am făcut baie în bazinele cu aburi. După ce a murit, acesta a fost singurul loc unde mai puteam găsi alinare.

Când ridică privirea, ochii Andrei, de culoarea mierii, sclipeau de lacrimi nevărsate.

Obi-Wan nu ştia cum să o consoleze. Ce ar fi făcut Qui-Gon?

Îşi aminti de un incident din Templu. Cavalerul Jedi Tahl îşi pierduse vederea de curând. Se simţea neajutorată şi furioasă. Îşi aminti cum Qui-Gon îi recunoscuse în linişte durerea, apoi îi dăduse ceva de făcut, ca o provocare ca să se concentreze.

— Îmi pare rău, Andra, zise el. Dacă îi expunem, îi vom opri. Nu e prea târziu.

Ea aprobă din cap, muşcându-şi buza pentru a-şi opri lacrimile să cadă.

— Hai să o facem.

Gura ei avea o expresie hotărâtă. Andra întoarse recorderul holografic către bazine. Obi-Wan îşi folosi dispozitivul de înregistrare pentru a mătura zona şi a înregistra echipamentul. Încercă să găsească un logo sau un nume pe diferitele obiecte care să indice că erau deţinute de Offworld, dar nu găsi nimic.

Obi-Wan se încruntă îngrijorat.

— Putem duce imaginile înapoi şi le putem arăta cetăţenilor din Thani, dar trebuie să le conectăm de Xanatos. Guvernul poate pretinde că nu ştia nimic despre asta. Vor putea da vina pe UniFy şi UniFy îşi va închide, pur şi simplu, uşile. Cei care sunt cu adevărat responsabili vor scăpa.

— Nu putem lăsa să se întâmple una ca asta, spuse Andra.

Chiar atunci, auziră un zgomot. Venea cineva spre ei. Obi-Wan îi făcu semn Andrei şi se ascunseră repede în spatele unei

sănii antigravitaţionale. Doi droizi de supraveghere se rostogoliră, apărând în raza vizuală. Blasterele le erau încorporate în braţe. Capetele li se roteau încontinuu, senzorii cu infraroşu strălucind.

— Totul este liber, raportă unul dintre ei într-un comunicator. Începeţi. Repet, începeţi.

Un zgomot puternic străpunse brusc aerul. Pământul se cutremură.

— Ce este asta? întrebă Andra, cu mâinile lipite de urechi.

— Să aruncăm o privire, spuse Obi-Wan.

Droizii dispăruseră în jurul dealului de zgură de malab.

Rămânând la adăpostul dealului, Obi-Wan şi Andra îi urmară. Droizii nu mai erau în regim de supraveghere, deci capetele nu li se mai roteau. Pe măsură ce îi urmau, zgomotul crescu. Când trecură de dealul de malab, ochii lor întâlniră un alt peisaj devastat. În faţa lor, se ridica o movilă de nisip. O groapă uriaşă fusese săpată în pământ. Sursa zgomotului erau maşinile uriaşe care aspirau nisipul auriu. Muncitorii îmbrăcaţi în costumaţii unisex se ocupau de operaţiune.

Droizii se îndreptară spre un inel de domuri tehnice din depărtare.

— Există urme de minerale în nisip, ţipă Andra peste zgomotul maşinilor. Probabil că îl extrag.

Muncitorii erau preocupaţi să opereze utilajele şi nu se întoarseră spre ei. Andra îşi porni recorderul holografic şi Obi-Wan dispozitivul de înregistrare.

O altă echipă de droizi de supraveghere ieşi din primul dom tehnic şi începură să-şi croiască drum prin curte.

— Grăbeşte-te, o îndemnă Obi-Wan. S-ar putea să treacă din nou în modul de supraveghere.

Coborî dispozitivul de înregistrare şi îl strecură înapoi în tunică.

— Vreau să mă asigur că imaginea este clară, mormăi Andra.

Obi-Wan văzu senzorii cu infraroşu aprinzându-se.

— Opreşte înregistrarea! şopti el. S-ar putea să o depisteze cu vreun senzor.

— Încă o secundă…

Andra opri recorderul holografic tocmai când senzorii droizilor începură să clipească.

— Nu te mişca, mormăi Obi-Wan printre dinţi.

Capetele droizilor se învârteau încet pe măsură ce senzorii scanau fiecare sector.

— Nu arată bine, murmură Obi-Wan. I-a alertat ceva. Ar fi bine să plecăm de aici.

— Dar încă nu avem destule dovezi! protestă Andra.

— Ceea ce avem va trebui să fie suficient, spuse Obi-Wan pe un ton urgent. Va fi mai rău dacă suntem prinşi. I-am promis lui Qui-Gon că nu vom risca.

O smuci înapoi pe Andra în timp ce ea protesta. Droizii se întoarseră încet şi se îndreptară prin curte spre ei. Obi-Wan şi Andra iuţiră ritmul.

— Grăbeşte-te, o îndemnă el.

Într-o clipă, ocoliră dealul şi dispărură din raza vizuală a droizilor. Începură să alerge spre cavernă.

— Intruşi! Intruşi!

Focurile de blaster loviră brusc pământul de lângă ei. Obi-Wan îşi scoase sabia şi se întoarse pentru a devia următoarea salvă. Erau aproape de intrarea în peşteră. Salvele de blaster loviră peretele cavernei. Cioburile de piatră zburară în afară, tăind-o pe Andra pe obraz.

— Intră înăuntru! strigă Obi-Wan.

Andra se ascunse în interiorul peşterii. Oprind o ultimă salvă, Obi-Wan se grăbi după ea. Nu se puteau mişca la fel de repede în interiorul peşterii. Podeaua era prea alunecoasă. Când ajunseră în întunericul adânc în interior, Obi-Wan se opri.

— Nu aud nimic, spuse el.

— Poate că s-au dus după întăriri, sugeră Andra. Haide, ieşirea este aproape.

Obi-Wan auzi murmurul slab al pârâului în timp ce o urma cu atenţie pe Andra. Ea îşi croi drum prin labirint, apoi se opri în faţa peretelui neted. Obi-Wan o văzu lipindu-se de perete, apoi alunecând prin fisură. Ieşiră în pârâu şi săriră din piatră în piatră. Trebuiau să se grăbească. Nu exista îndoială că alerta la scară largă va trimite mai multe echipe de supraveghere după ei.

Obi-Wan se grăbi în spatele Andrei în timp ce şerpuia printre copacii înalţi din poiană. Ea se ţinu aproape de peretele de stâncă, apoi ieşi în locul unde îşi lăsaseră swoopurile. Aruncară deoparte ramurile pe care le folosiseră pentru

camuflaj. Swoopurile dispăruseră. Se priviră, uimiţi.

Se auzi o crenguţă trosnind în spatele lor şi Obi-Wan se întoarse. Droizii de supraveghere îi înconjuraseră într-un semicerc, cu blasterele ridicate.

Capitolul 13

Obi-Wan ştiu că era în pericol chiar în timp ce se întorcea. Întoarcerea fu în mod deliberat dezechilibrată, mâna lui întinzându-se deja spre sabia de lumină într-o mişcare atât de rapidă încât rămase nedetectabilă. Cu cealaltă mână, se întinse şi o împinse pe Andra într-o parte.

Focul de blaster erupse între ei şi lăsă o urmă pe perete.

Andra avea reflexe rapide. Căzu la pământ şi continuă să se rostogolească până când ajunsese în siguranţă în spatele trunchiului enorm al unui copac căzut.

Obi-Wan era mult depăşit numeric. Lecţiile lui Qui-Gon îi răbufniră în minte într-o ordine precisă.

Continuă să te mişti. Foloseşte întoarcerile. Surprinde-i. Schimbă mâinile atunci când poţi. Atacă-i de sus şi de jos. Foloseşte terenul.

Pământul era denivelat. Droizii ar avea mai multe probleme să se deplaseze. Obi-Wan folosi buştenii căzuţi şi păturile moi de muşchi pentru a căpăta înălţime şi pentru a se lansa. Sări spre înapoi şi distruse un droid cu o lovitură la cap. Folosind impulsul loviturii, lovi la picioarele următorului droid. Scăpase de doi dintre ei.

Andra se ridică, cu o vibrolamă în mână, în timp ce Obi-Wan ataca cel de-al treilea droid. Andra se feri cu abilitate de salvele de blaster şi lovi droidul din spate.

Acum scăpaseră de trei.

Al patrulea droid se roti pentru a o ataca pe Andra. Obi-Wan îi devie salva de blaster cu sabia de lumină, apoi lovi droidul care venea spre el din dreapta. Andra sări şi tăie braţul droidului. Dezechilibrat, droidul se clătină şi Obi-Wan reuşi să-l taie în jumătate. Droidul căzu.

O liană atârna de un copac deasupra capului şi Obi-Wan, apucând-o cu o mână, o folosi pentru a se balansa înainte şi a răsturna droidul care ţintea către Andra. Focul de blaster izbucni cu o fracţiune de secundă înainte să lovească orizontal, tăind droidul în două. Andra strigă şi rămase nemişcată.

Obi-Wan se învârti acum şi mai repede, decapitând un

droid şi întorcându-se ca să-l doboare pe altul din picioare, apoi îşi îngropă sabia în panoul de control.

Se repezi spre Andra. Se aplecă deasupra ei, căutându-i pulsul. Mâna ei se ridică, împingându-l uşor.

— Nu-ţi face griji, nu sunt moartă. Doar am rămas fără suflu.

Obi-Wan se legănă pe călcâie, uşurat.

— Eşti sigură?

— Cred că focul blasterului mi-a lovit trusa.

Andra o coborî cu grijă de pe umăr. Găurile de blaster punctau materialul. Băgă mâna înăuntru şi scoase recorderul. Carcasa era marcată de lovituri de blaster şi o parte din ea părea topită.

— Oh, nu! icni ea.

Accesă modul de redare, dar recorderul scoase doar un zumzet şi apoi rămase tăcut.

— Nu-ţi face griji, spuse Obi-Wan, lovindu-şi tunica. De aceea am avut dispozitivul de rezervă.

Mintea lui trecuse deja la pasul următor, aşa cum îl învăţase Qui-Gon. *Nu reflecta asupra accidentelor decât dacă poţi învăţa din ele*.

— Acum avem o altă problemă, spuse el. Ştii vreun loc prin apropiere de unde am putea obţine un transportor rapid?

Andra păli.

— Nu. Ar trebui să călătorim ore întregi. Nu avem timp. Katharsis va începe într-o oră. Nu vom reuşi niciodată!

— Să îl contactăm pe Qui-Gon şi să vedem dacă Den a reuşit să aranjeze loteria, sugeră Obi-Wan.

Activă comunicatorul. Qui-Gon îi răspunse imediat.

— Mă bucur să te aud, Obi-Wan, spuse el, cu uşurare. Aveţi dovezile?

— Nu atât de multe cum am sperat, spuse Obi-Wan. Parcul este cu siguranţă dezvoltat pentru minerit, dar nu avem nicio dovadă că Offworld este responsabilă.

Suspinul lui Qui-Gon se auzi prin comunicator.

— Va trebui să ne descurcăm. Nu vreau să vă mai pun în pericol.

— Den a reuşit să aranjeze loteria?

— Da, răspunse Qui-Gon. Va fi unul dintre cei trei cetăţeni cărora li se va permite să parieze pe ultimul joc. A intrat în

sistem şi ştie cine va fi câştigătorul. Xanatos va înmâna marele premiu.

Urmă o scurtă pauză. Obi-Wan simţi cum îl cuprinde dezamăgirea. Dacă ar fi putut conecta ceea ce găsiseră la Offworld, ar fi putut să-l expună pe Xanatos în faţa cetăţenilor pe care îi înşela.

Qui-Gon îi continuă gândurile.

— Obi-Wan, ai făcut tot ce ai putut. E timpul să vă întoarceţi. Cel puţin parcurile globale de pe Telos vor fi salvate. Întoarce-te acum.

Obi-Wan ezită. Dacă îi spunea lui Qui-Gon că nu aveu mijloc de transport, acesta nu ar fi putut face nimic. Nu ar fi avut timp să vină să-i ia şi să se întoarcă la timp pentru Katharsis. Dacă-i spunea ceea ce se întâmplase nu va face decât să adauge îngrijorări inutile.

— Cât de curând, răspunse el în schimb. Mai avem un ultim lucru de care să ne ocupăm.

— Bine, răspunse Qui-Gon. Ne vedem la dom. Şi fiţi atenţi, amândoi.

Andra tresări. Obi-Wan opri semnalul.

— La ce te gândeşti? întrebă ea. Cum ne putem întoarce la Thani?

— Avem o singură opţiune, spuse Obi-Wan sumbru. Probabil că mai avem câteva minute până când vor observa lipsa droizilor. Trebuie să ne strecurăm înapoi înăuntru şi să furăm un mijloc de transport.

Andra păru nervoasă, dar aprobă din cap.

— Este singura noastră şansă. Să mergem.

Străbătură traseul înapoi prin cavernă. Rămaseră în interior, în umbra deschiderii, aşteptând cu atenţie până când trecu echipa de supraveghere. De îndată ce dispăru, se strecurară afară şi se îndreptară spre bazinele aburinde. Se ghemuiră în spatele unei cârtiţe miniere de lângă grămada de malab.

— Ce facem acum? întrebă Andra.

— Am o idee, îi spuse Obi-Wan. Când căutam prin dosarele alea de la UniFy, multe dintre ele se refereau la *Domul Tehnic D*. Construiau acolo o platformă de aterizare. Dar nu văd niciuna. Tu vezi? Trebuie să fie ascunsă în interior, pentru a nu fi vizibilă din aer. Având în vedere mărimea acestei operaţiuni, aş spune

că au plănuit să aducă transportoare de întreţinere.

Andra aprobă din cap.

— Ai ghicit bine.

— Asta înseamnă Offworld, spuse Obi-Wan. Ei au o flotă de transportoare. Şi au nevoie de alte transportoare pentru treburi mai mici. Dacă putem intra în *Domul Tehnic D*, am putea găsi dovezi despre Offworld şi să evadăm în acelaşi timp.

— Deci tot ce trebuie să facem este să găsim *Domul Tehnic D*, apoi să ne dăm seama cum să pătrundem în interior, să înregistrăm dovezi, să furăm un transportor şi să ajungem înapoi la Thani, înainte să se termine Katharsis, zise Andra. Cum ar spune Den, omoară-mă acum.

Obi-Wan rânji.

— O putem face.

Ţinându-se în umbra dealului de malab şi evitând echipele de supraveghere, Obi-Wan şi Andra se îndreptară spre locul unde văzuseră domurile tehnologice. Obi-Wan îşi focusă macrobinocularul pe fiecare dom până găsi *Domul Tehnic D*. Se concentră pe uşile lui. Muncitorii erau ocupaţi să intre şi să iasă, unii împingând sănii agtigravitaţionale, alţii cărând pubele din duroţel.

Dacă vrei să pleci de undeva neobservat, alege cel mai aglomerat loc.

— Acolo vom găsi transportul, îi spuse Andrei.

— Dar locul e plin cu muncitori. Şi au intensificat supravegherea, murmură Andra. Droizii sunt peste tot.

— Caută intruşi, spuse Obi-Wan. Nu muncitori.

Obi-Wan arătă către un muncitor care ieşea dintr-o magazie mică de lângă ei. Tocmai îşi potrivea costumaţia gri.

— Aşteaptă aici, o instrui Obi-Wan pe Andra.

Se lipi de marginea dealului din piatră de malab. Mai erau doar câţiva metri între el şi magazie. Trebuia să rişte. Începu să meargă rapid. Ajunse la uşa magaziei şi se strecură înăuntru. Un muncitor obosit stătea pe o bancă în faţa unui rând de dulapuri. Ridică privirea, surprins.

Obi-Wan dădu din cap în semn de salut.

— Am venit după costumaţie. Sunt nou. Am întârziat la schimb, adăugă el, încercând să prevină orice conversaţie.

Muncitorul îl privi suspicios.

— Schimbul va începe peste zece minute. Şi arăţi

îngrozitor de tânăr.

Obi-Wan invocă Forţa. Îşi îndreptă privirea spre muncitor.

— Dar nu te-ar deranja să-mi aduci câteva costumaţii, spuse el.

— Dar nu mă deranjează să-ţi aduc câteva costumaţii? spuse muncitorul.

Obi-Wan luă două costumaţii din teancul oferit de muncitor şi le ţinu sus. Cel mai mic i se va potrivi Andrei.

— Ne mai vedem, spuse el.

— Ne mai vedem, repetă muncitorul.

Obi-Wan îmbrăcă rapid costumaţia înainte să iasă. O ascunse pe cealaltă sub braţ şi se duse înapoi la locul unde stătea ascunsă Andra. Îi întinse echipamentul şi ea se strecură în el. Se îndreptară către *Domul Tehnic D*. Odată ce se apropiară, Obi-Wan văzu că era de trei ori mai mare decât celelalte domuri, extinzându-se pentru mai multe sute de metri. El şi Andra se îndreptară spre uşile duble mari şi intrară înăuntru. Merseră hotărâţi pe un culoar lung, printre stive de pubele cu provizii.

— Uite, ia asta, îi spuse Andrei, arătând spre o pubelă din duroţel.

— Acum ce mai este? mormăi ea.

— Prefă-te ocupată.

Obi-Wan scană zona. Erau mai multe skyhoppere[4] parcate lângă uşa portului spaţial. Hangarul în sine era suficient de mare pentru a parca un transportor de mărime medie. Offworld trebuia să fie implicată aici. Obi-Wan scană pubelele cu provizii. Păreau să stocheze dispozitive explozive. Văzu o cutie cu detonatoare termice.

— Aşteaptă o secundă. Obi-Wan se apleca pentru a citi partea laterală a cutiei. Ars în carcasa de duroţel, era un cerc rupt. Offworld, spuse el. I-am prins!

Andra urmărea să nu fie probleme, în timp ce el îndrepta dispozitivul de înregistrare spre cutii. Auziră un zgomot deasupra capului şi acoperişul începu să se retragă. Pentru o clipă, soarele lumină totul, apoi fu blocat când apăru un imens

---

[4] Skyhooper – tip de vehicul repulsor, construit în principal pentru zborul de plăcere şi sportiv. Totuşi, forţele paramilitare şi agenţiile de aplicare a legii, foloseau ocazional skyhoppere înarmate şi uşor blindate, pentru recunoaştere şi patrulare.

transportor de întreţinere. Nava masivă manevră prin acoperişul deschis şi coborî încet pe pista de aterizare. Un moment mai târziu, rampa alunecă în jos şi muncitorii începură să descarce în grabă cârtiţe miniere.

— Cred că tocmai am obţinut toate dovezile de care aveam nevoie, murmură Obi-Wan către Andra.

— De ce? întrebă ea.

Arătă spre partea laterală a navei. De-a lungul laturii era scris OFFWORLD, cu litere din impulsuri laser.

Obi-Wan filmă literele şi apoi lărgi filmarea pentru a surprinde descărcarea cârtiţelor miniere. Rampele se retraseră. Transportorul de întreţinere nu îşi oprise deloc motoarele. Acum îşi porni repulsoarele şi începu să se ridice din nou.

— Voi de acolo! Ne puteţi da o mână de ajutor?

Doi muncitori încărcau provizii pe o sanie antigravitaţională. Unul dintre ei flutură o mână către Obi-Wan şi Andra.

— E timpul să ne îndreptăm spre skyhooperele alea, murmură Obi-Wan.

Obi-Wan făcu semn cu mâna înapoi, de parcă n-ar fi auzit peste zgomotul plecării transportorului de întreţinere. Apoi, el şi Andra plecară în cealaltă direcţie.

— Nu te grăbi, îi spuse Andrei, al cărei ritm se tot accelera, arătând anxietate.

Merseră până la skyhoppere. Tocmai ajunseseră la ele când sună alarma.

— Intruşi, intonă o voce. Intruşi.

— Bine, acum grăbeşte-te, spuse Obi-Wan.

Sări înăuntru şi Andra îl urmă. Se aşeză în spate comenzilor, în timp ce acoperişul începu să se închidă deasupra lor. Obi-Wan aprinse motoarele. Vehiculul se ridică în aer. Uşile de sus continuau să se apropie, deschizătura îngustându-se. Obi-Wan împinse motoarele la putere maximă.

— Nu o să reuşim! ţipă Andra.

Obi-Wan smuci manetele de control, astfel încât vehiculul zbură pe o parte. Se îndreptă spre fanta tot mai mică şi trecu prin ea la un centimetru distanţă pe ambele părţi.

— Am trecut? întrebă Andra, cu ochii închişi.

Sudoarea i se adunase pe frunte şi mâinile strângeau scaunul.

— Am trecut, răspunse Obi-Wan. Îşi şterse cu mâneca sudoarea de pe propria frunte. Următoarea oprire, Thani.

Capitolul 14

Qui-Gon păşea nerăbdător pe lângă inelul central al domului. Avusese grijă să-şi ţină gluga pe cap pentru a-şi ascunde faţa. Era pauza de la mijlocul jocurilor şi o mare parte din mulţime se îndreptase pentru standurile cu mâncare, dar nu putea risca să fie văzut. Poza lui era la fiecare chioşc de informaţii din Thani.

Obi-Wan şi Andra ar fi trebuit să se întoarcă până acum.

Dacă i se întâmplase ceva lui Obi-Wan? Asta era a doua oară când băiatul era în mare pericol. Din nou, Qui-Gon permisese să se întâmple acest lucru.

— Calmează-te, Qui-Gon, spuse Den. Mă faci să fiu nervos.

Dar Qui-Gon observă că faţa lui Den era încordată de nervi, iar el scana în continuu culoarele din jurul lor.

— Şi tu eşti îngrijorat pentru Andra, spuse Qui-Gon.

— Cine, eu? spuse Den, întorcându-se. Nu-mi fac griji pentru alţi oameni. Doar pentru mine. Eu sunt cel care urmează să-şi parieze economiile de o viaţă.

Odată ce Den trucase rezultatele astfel încât să poată intra la loterie, trebuia să vină cu resursele pentru a face un pariu credibil. Den adunase toate creditele pe care le putuse căpăta de la unele dintre multele case de împrumuturi uşoare disponibile pe Telos. Dacă pierdea, ar fi fost răspunzător pentru o datorie destul de mare.

— Eşti sigur că ai interpretat corect jocul? întrebă Qui-Gon. Eşti sigur că ştii cine va câştiga?

— Îmi voi rupe picioarele dacă greşesc, spuse Den. E Kama Elias. Relaxează-te.

— Aminteşte-ţi, după ce vei câştiga, eu voi fi chiar aici, îl sfătui Qui-Gon. Nici măcar să nu te gândeşti la posibilitatea de a fugi cu acel premiu. Banii aceia se vor întoarce direct în trezoreria Telosului.

— Desigur, spuse Den. Omoară-mă acum dacă crezi că mi-aş trăda prietenii.

— Nu mă ispiti, spuse Qui-Gon sec.

Podiumul din inelul central începu să se ridice, semnalând

începutul următoarei runde de jocuri. Qui-Gon şi Den luară loc.

Qui-Gon îl căută din ochi pe Obi-Wan. După ce câştigătorii la loterie pariau pe concursul final, Xanatos avea să înmâneze premiul. Apoi, scenele cu ceea ce finanţa Katharsis vor apărea pe ecranele uriaşe. În loc de imagini de o frumuseţe impecabilă, mulţimea ar vedea scene de devastare. Dar numai dacă Obi-Wan se întorcea la timp.

Începu a doua rundă de jocuri. Concurenţii jucau acum o rundă de shockball[5]. Urletele mulţimii încurajară jocul să fie cât mai sălbatic.

Îngrijorarea lui Qui-Gon se intensifică. Unde era Obi-Wan? Îşi aminti de circumstanţele plecării lor din Templu. Stătuseră împreună pe platforma de aterizare, gata să ia o navetă către portul spaţial. Îşi luaseră deja la revedere de la prietenii, de la Tahl, Bant şi Garen. Îşi luaseră la revedere şi de la un Yoda foarte dezaprobator.

— Nu este prea târziu, Obi-Wan, spusese Qui-Gon. Nu va fi păcat dacă rămâi aici. Nu va interfera cu ceea ce se va întâmpla cu noi mai târziu. Îţi promit asta. Este mai bine pentru tine dacă rămâi.

Îşi aminti hotărârea clară din privirea lui Obi-Wan.

— Nu pot spune că o să ai nevoie de mine, Qui-Gon. Ştiu că o poţi face şi singur. Dar voi ajuta.

Acum, Qui-Gon se certa pe sine. Se gândise atunci că nu putea împiedica venirea lui Obi-Wan. Crezuse că hotărârea din privirea băiatului însemna că, şi dacă ar fi insistat, Obi-Wan tot nu ar fi mers înapoi în Templu şi ar fi rămas acolo.

Dar era adevărat? Fusese propria sa recunoştinţă liniştită cea care fusese mai importantă în acel moment? Din nou, propria sa emoţie era cea care îl convinsese. Ar fi trebuit să ia o poziţie fermă şi să insiste ca Obi-Wan să rămână? Fusese egoist?

Qui-Gon aproape gemu cu voce tare. Obi-Wan nu era din nou Padawanul său oficial, dar continua să se confrunte cu numeroasele feluri în care l-ar fi putut dezamăgi. La început fusese reticent să-şi asume responsabilitatea unui nou Padawan. Apoi, ajunsese să o accepte. Curând după aceea, îi făcuse

---

[5] Shockball – sport care presupunea că echipele de jucători aruncau o minge electrificată unii către alţii, cu scopul de a neutraliza cât mai mulţi jucători din echipa adversă.

plăcere acea responsabilitate. Şi acum, nu ştia ce să facă. Fiind în derivă cu propriile sale sentimentele, dorea să facă ceea ce trebuia şi nu prea era sigur cum. Era prea conştient de propriile sale eşecuri, şi era, de asemenea, conştient de ceea ce putea merge prost. Cu toate acestea, Obi-Wan era atât de sigur. Băiatul mai avea multe lucruri de învăţat despre certitudine. Despre încredere.

Asta dacă ar veni odată.

Qui-Gon văzu o siluetă familiară care se mişca rapid prin mulţime. Obi-Wan! Andra se grăbea lângă el, făcând paşi rapizi pentru a ţine pasul cu Obi-Wan.

Ştiu dintr-o privire pe chipul lui Obi-Wan că misiunea sa avusese succes.

Pentru a ajunge la Den şi Qui-Gon, Obi-Wan şi Andra trecură pe lângă un rând de spectatori care protestau.

Obi-Wan lui Qui-Gon îi întinse dispozitivul de înregistrare.

— Avem totul, spuse el.

Qui-Gon se ridică imediat şi plecă în grabă. Descoperise deja standul de unde tehnicianul transmitea imagini către mulţime în timpul pauzelor.

Tehnicianul stătea la o consolă, mâncând o plăcintă unsuroasă cu carne. În jurul lui erau câteva ecrane mici care arătau imagini ale mulţimii. O cameră era montată pe fiecare concurent, una filma toată scena, mai multe luau imagini parţiale, iar restul scanau feţele mulţimii. În pauză, toate acele imagini ar fi fost înlocuite cu imaginile ale parcului global.

Tehnicianul ridică privirea.

— Tu cine eşti?

Qui-Gon îi aşeză dispozitivul de înregistrare pe consolă.

— Imaginile astea vor fi afişate în timpul discursului lui Xanatos. Ordin de la Guvernator.

Tehnicianul îşi linse o picătură de sos de pe degetul mare.

— Nu am auzit nimic despre asta.

Qui-Gon îşi îndreptă privirea spre bărbatul care continua să mănânce.

— Ar trebui să arăţi imaginile în timpul discursului.

— Le voi arăta în timpul discursului, spuse tehnicianul cu gura plină.

Qui-Gon îi privi degetele unsuroase.

— Şi mai întâi îţi vei curăţa mâinile.

— Mai întâi îmi voi curăţa mâinile, spuse tehnicianul, de parcă tocmai s-ar fi gândit la asta.

Qui-Gon aşteptă până când tehnicianul îşi aruncă mâncarea şi îşi şterse cu atenţie degetele. Apoi îl privi încărcând noile imagini. Când fu sigur că bărbatul va urma planul, plecă.

Ultimul joc se terminase. Mai rămăseseră doar patru concurenţi.

Guvernatorul anunţă numele câştigătorilor la loterie. Un amestec de gemete şi urale izbucni din mulţime. Când anunţă numele lui Den, acesta sări în picioare, bucurându-se sălbatic. Se întoarse spre ei, cu ochii aprinşi.

— Gata?

Privirea Andrei fu calmă.

— Nu ne dezamăgi, Den.

Den se aplecă.

— Trebuie să ai încredere în cineva la un moment dat, *Tu Cea Plină de Integritate*, spuse el încet.

— Ştiu, spuse Andra. Dar de ce trebuie să fii tocmai tu?

Apoi îi zâmbi – un zâmbet plin de încredere. Îl atinse scurt pe obraz.

Un zâmbet mic şi încântat se răspândi peste trăsăturile băieţeşti ale lui Den. Încă rânjind, plecă cu paşi mari pentru a se alătura pe scenă celorlalţi câştigători ai loteriei. Andra îşi strânse mâinile împreună.

— Şi eu am încredere în el, îi spuse Qui-Gon.

Obi-Wan îi aruncă o privire care întreba: Cum poţi fi sigur?

Qui-Gon voia să-i spună că uneori îi era mai uşor să-i citească pe străini decât pe cei apropiaţi. Când nu îi era implicată inima, instinctele îi spuneau cine îl va înşela şi cine va fi corect. Spera că după misiunea asta, el şi Obi-Wan vor avea timp să vorbească.

Obi-Wan se aplecă mai aproape de el.

— Eşti sigur de el?

Qui-Gon aprobă din cap.

— Da, sunt. Dar m-am şi pregătit în caz că fuge. De-a lungul anilor, am învăţat să-mi susţin instinctele.

Concurenţii la loterie stăteau la trei console mici. Pariară sume enorme pe rezultatul final. Den făcu un spectacol de agonie indecisă înainte de a-şi plasa pariul.

Andra oftă.

— Nu poate rezista şansei de a se da în spectacol, spuse ea cu mâinile frământându-se nervoase.

Începu runda finală. Era o scurtă reluare a fiecărui joc care se desfăşurase pe tot parcursul concursului. Acum, concurenţii erau acoperiţi de transpiraţie, praf şi sânge. Fiecare dintre câştigătorii la loterie stătea pe un podium, urmărind acţiunea, ştiind că economiile lor de o viaţă depindeau de rezultat.

Acesta era momentul în care mulţimea se manifesta printr-un vuiet continuu.

Jocul de shockball încheie meciul. Kama Elias se apropie brusc de adversarul său, care se întoarse prea brusc şi îşi pierdu echilibrul, căzând dur.

Kama marcă punctul. Sirena sună. Jocurile se terminaseră.

Den sări de pe podium şi făcu un dans frenetic în mijloc arenei.

Mulţimii îi plăcu asta şi îi strigă numele. Ecranele fulgerară: DEN DEN DEN!!!

Apoi podiumul se ridică încet din inelul central şi apăru Xanatos, o siluetă impunătoare, îmbrăcată în negru. Ridică braţele spre mulţime şi scandările preluară numele lui. Mii de picioare tropăiră pe podea până când se cutremură întregul dom.

XA-NA-TOS! XA-NA-TOS! XA-NA-TOS!

Acesta ridică o mână pentru a face linişte. Încet, uralele se potoliră. Atunci, vocea lui hipnotică răsună prin dom.

— Katharsis ne salvează!

— DA! răspunse mulţimea.

— Katharsis ne îmbogăţeşte!

— DA!

— Katharsis protejează zonele noastre sacre!

— DA!

Qui-Gon ridică ochii spre ecrane. *Fă-o acum*, îl îndemnă el pe tehnician.

Scenele mulţimii frenetice dispărură. Le luă locul o imagine a *Bazinelor Sacre*. Dar, în loc de apa cristalină sclipitoare, apăru un bazin negru, înspumat. Aburul se ridica de pe suprafaţa lui. La început, mulţimea nu observă. Apoi clipi o altă imagine, şi apoi alta. Dealul din resturi de malab. Cârtiţele miniere. Grila de scanare de lângă piatra sfărâmată. Maşinării uriaşe care sugeau nisipul auriu. Sănii antigravitaţionale parcate

pe un peisaj odinioară curat. Începură să se audă murmure. Xanatos nu observase imaginile. Ochii lui erau aţintiţi asupra mulţimii, nu la ecranele uriaşe.

— Datorită lui Katharsis, iubitul nostru Telos şi-a asigurat protecţia pentru mai multe generaţii, spuse el. Lumea şi-a spus cuvântul. Ei şi-au păstrat moştenirea.

O imagine a siglei Offworld umplu ecranul. Era arsă pe o cutie cu detonatoare termice. Murmurele mulţimii neliniştite se transformară într-un bâzâit de conversaţii care umplură domul ca o cameră plină de echipamente tehnice care funcţionează defectuos. Următoarea imagine arăta cum erau descărcate cârtiţe miniere dintr-un transportor de întreţinere. O imagine umplu ecranul: OFFWORLD.

Zumzetul se transformă într-un vuiet de neîncredere şi furie. Xanatos îşi ridică, în sfârşit, ochii spre ecrane. Qui-Gon îl privi atent. Oricine şi-ar fi arătat surpriza şi furia. Xanatos rămase doar nemişcat.

Strigătele izbucniră prin dom. Mulţi se ridicară în picioare. Strigătele creşteau în intensitate. Lumea începu să se urce pe scaune şi să ridice pumnii. Începu un sunet de lovire ritmică, o cerere mai puternică decât orice întrebare strigată.

Xanatos ridică mâinile, făcând semne pentru a se lăsa tăcerea. Avu nevoie de ceva timp pentru ca mulţimea să se liniştească.

— De ce credeţi ceea ce vedeţi? întrebă pe un ton hotărât şi liniştit. Credeţi ceea ce vă spun. Cineva încearcă să vă întărâte. Cineva încearcă să vă păcălească.

Din mulţime apăru o voce singuratică.

— Tu eşti ăla?

Mulţimea îi preluă întrebarea. TU EŞTI ĂLA? TU EŞTI ĂLA?

— Cerem un răspuns! strigă altcineva.

— Vă răspund la îndoieli! tună Xanatos. Vă spun că se întâmplă o şmecherie! Şi invit pe oricine din mulţime să vină cu mine la *Bazinele Sacre* şi să examineze ce este acolo. Eu am încredere în guvern. Am încredere în UniFy. Domnule Guvernator, veţi permite ca *Bazinele Sacre* să fie deschise publicului pentru a le vedea ei înşişi?

Un bărbat cu părul argintiu se ridică din primul rând al domului.

— Da.

Xanatos întinse mâinile.

— Vedeţi? Nu există nicio înşelăciune aici. Există doar deschidere spre adevăr. Vom birui dacă nu cădem pradă unor trucuri mârşave.

Mulţimea începu să se liniştească. Încrederea începea să ia locul furiei.

— Acum, lăsaţi-mă să-i aduc în faţa justiţiei pe cei care au minţit lumea noastră iubită! strigă Xanatos, iar mulţimea îşi urlă aprobarea.

Xanatos se îndepărtă o clipă de podium. Qui-Gon îl văzu vorbind rapid cu unul dintre poliţiştii de securitate care înconjura arena. Îl văzu pe unul dintre ei vorbind într-un comunicator.

Disperarea îl umplu pe Qui-Gon.

— Ridică-ţi gluga, Obi-Wan, spuse el repede.

Câteva clipe mai târziu, feţele lui Qui-Gon şi Obi-Wan clipiră pe ecran.

— I-aţi văzut pe aceşti bărbaţi? explodă Xanatos. Arătă spre ecrane. Sunt duşmani ai Telosului! Fiind condamnaţi la moarte, au scăpat, şi acum continuă să-şi facă lucrarea diabolică! Sunt aici, în domul acesta. Ei sunt cei care au schimbat casetele cu imagini. Uitaţi-vă la vecinii voştri. Îi vedeţi? Ei sunt cei care v-au păcălit!

— Oh-oh, icni Andra.

Se aplecă înainte, protejându-i pe Obi-Wan şi Qui-Gon, şi prefăcându-se că cercetează mulţimea din jurul ei. Dar nu fu de niciun folos. Un Telosian din faţa lor se întoarse şi privi sub glugile lor. Surpriza şi recunoaşterea făcură să-i cadă falca. Apoi, se ridică în picioare şi ţipă:

— Aici! Iată-i!

N-aveau nicio şansă să se mişte şi nicăieri unde să fugă. Poliţiştii de securitate se revărsă pe culoare, iar Obi-Wan şi Qui-Gon fură prinşi.

Capitolul 15

Poliţia de securitate îi traseră pe Obi-Wan şi Qui-Gon pe culoar. Îi înconjurară cu blasterele scoase. Doi dintre ei îl ţineau pe Qui-Gon de braţe, iar alţi doi îl ţineau pe Obi-Wan.

— Hei! strigă Den de pe scenă. Destul de toate astea. Am câştigat! Unde îmi e premiul?

Mulţimea îi preluă strigătul. Asta aşteptau? Să vadă câştigătorul cum acceptă o avere în credite şi cristale vertex? Până şi poliţiştii de securitate voiau să vadă asta. Deşi blasterele le rămăseseră îndreptate spre Jedi, ochii lor se îndreptară spre scenă.

Xanatos înaintă în grabă, cu o cutie transparentă în mâini. Cristalele sclipeau înăuntru şi creditele se revărsau din partea de sus.

Obi-Wan observă că Xanatos părea vizibil nerăbdător să termine ceremonia.

Xanatos îi întinse cutia lui Den. Toată lumea se întoarse spre el. Era ceva obişnuit ca învingătorul să spună câteva cuvinte.

Den se ridică, uitându-se la cutie. Nu vorbi. Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon. Acesta era testul. Lucrurile se schimbaseră. Acum, ei erau în custodie. Den putea vedea asta. Andra nu îl putea opri singură. Dacă Den nu urma planul, ar fi putut păstra o avere. Suma din cutie ar fi tentat aproape orice fiinţă, asta ca să nu mai vorbim de un hoţ.

În loc să se adreseze mulţimii, Den se întoarse şi vorbi cu bărbatul înalt, cu părul argintiu, de pe primul rând de scaune.

— Domnule Guvernator?

Guvernatorul Telosului se ridică.

— Vreţi să citiţi ceea ce v-am dat înainte să aibă loc concursul final?

Guvernatorul băgă mâna în buzunarul tunicii sale. Se aplecă peste datapad şi citi în dispozitivul de amplificare.

— Câştigătorul va fi Kama Elias cu un avans de douăzeci de puncte. Deleta va avea o problemă de direcţie. Kama va trece de el pentru a câştiga.

Mulţimea se uită, uimită. Kama câştigase cu douăzeci puncte. Dar de unde ştiuse câştigătorul că Deleta va avea o problemă de direcţie?

— Cetăţeni ai Telosului, am scris asta înainte de a începe jocurile, anunţă Den. Am spart computerul Katharsis. Fiecare concurs este trucat! Echipamentul concurenţilor este modificat subtil pe măsură ce jocurile avansează, astfel încât să triumfe concurentul ales dinainte. Chiar şi câştigătorul la loterie este ales din timp. Câştigătorul trebuie să fie de acord să împartă averea cu UniFy. Toată treaba asta este o înşelătorie concepută pentru a vă lua banii!

Den băgă mâna în cutie şi scoase un pumn de credite şi cristale de vertex. Le aruncă mulţimii. Creditele şi vertexul plouară şi lumea se grăbi să le ridice. În jurul lor, pe ecrane străluciră imagini ale *Bazinelor Sacre* devastate.

— Ne-au minţit! strigă el. Uitaţi-vă la ecrane! Asta este ceea ce au cumpărat banii voştri! Uitaţi-vă în jurul vostru? Uitaţi-vă unul la altul. Aveţi datorii? Vă gândiţi doar la bani? Bun? Deoarece asta vor ei! Şi în timp ce noi planificăm şi visăm, lumea noastră este distrusă. Uitaţi-vă la sigla de pe acele cutii cu explozivi, de pe nava aceea. UniFy este Offworld! Planeta noastră a fost vândută celei mai mari corporaţii miniere din galaxie în timp ce noi pariem la un joc. Şi cine conduce Offworld? Puternicul Xanatos!

Pentru o clipă, liniştea colectivă a mulţimii păru să sugă tot aerul din dom. Apoi izbucni un mare vuiet, la fel de puternic ca marea.

Poliţiştii de securitate care îl ţineau pe Obi-Wan erau la fel de transfiguraţi ca restul mulţimii. Mulţimea se ridică ca un singur corp, sărind în picioare şi urlând spre Xanatos. Pe ecran încă mai rulau imagini ale parcului devastat.

— Arestaţi-l! strigară ei. Arestaţi-l pe Xanatos!

Xanatos păşi din nou înainte. Aşteptă să se oprească strigătele şi batjocurile. Încet, cei din mulţime începură să se sâsâie unul pe altul. Toată lumea aştepta ca Xanatos să-i calmeze din nou. Să le spună că Den minţea.

Xanatos cercetă mulţimea multă vreme, aşteptând să se oprească toate murmurele, până când domul deveni încă o dată tăcut. Apoi zâmbi şi clătină din cap ca un învăţător care admonestează o clasă de elevi.

— Proşti patetici.

Mişcându-se uimitor de repede, cu mantia fluturându-i pe spate, sări pe swoopul concurentului câştigător. Se ridică în aer, împingând vehiculul la viteză maximă. Ţesând pentru a evita boxele plutitoare, manevră cu îndemânare spre ieşirea din dom.

— Nu şi de data asta, Xanatos, spuse Qui-Gon sumbru.

Îi fu uşor să scape din strânsoarea gardienilor distraşi. Obi-Wan lovi cu cotul şi genunchiul, eliberându-se.

Fiindu-le frică să-şi descarce blasterele în mijlocul mulţimii supărate care gesticula, poliţiştii nu mai ştiură cum să reacţioneze.

Qui-Gon şi Obi Wan se repeziră pe urmele lui Xanatos

Qui-Gon ascunsese propriile swoopuri în spatele unui rând de bănci.

Săriră pe ele şi decolară în direcţia în care dispăruse Xanatos.

Capitolul 16

Când năvăliră, vuind, afară din dom, bulevardul părea complet gol. Qui-Gon închise ochii pentru o clipă şi se concentră. Când îi deschise din nou, surprinse o pâlpâire de mişcare pe strada din dreapta lui. Poate că fusese doar o umbră. Dar Forţa îi spuse că era Xanatos. Qui-Gon îşi acceleră motoarele la viteză maximă. Îl putea auzi pe Obi-Wan chiar în spatele lui. Băiatul avea să ţină pasul cu el. Ştia sigur asta.

Determinarea îi strânse fiecare muşchi. Nu avea să-l piardă din nou pe Xanatos. Fără îndoială că se îndrepta undeva unde avea să fie în siguranţă sau, poate, să scape de pe planetă. Xanatos avusese întotdeauna o cale de evadare.

Dar îl luaseră prin surprindere. Poate că mai existau detalii pe care trebuia să le aranjeze. Xanatos nu s-ar fi putut pregăti pentru asta. Spre surprinderea lui Qui-Gon, Xanatos ieşi din oraş şi o luă prin zona rurală.

— Cred că se îndreaptă spre *Bazinele Sacre*, strigă Obi-Wan. Pe aici am mers şi noi.

— Va trebui să rămânem în spatele lui, răspunse Qui-Gon. Ştie că îl urmărim. Dacă nu-l putem prinde, măcar să nu-l scăpăm din vedere.

Motoarele swoopurilor nu puteau fi ambalate mai mult decât atât. Xanatos avea un vehicul mai rapid, deoarece cele utilizate pentru jocuri aveau motoarele modificate. Jedii abia reuşeau să nu-l piardă din vedere şi erau zone unde îl pierdeau complet.

Pe parcursul călătoriei, Obi-Wan nu îşi pierdu deloc atenţia. Era aşezat pe ghidon, cu ochii aţintiţi asupra punctului din depărtare care era Xanatos.

Faţa lui Qui-Gon avea o mască hotărâtă.

În cele din urmă, ajunseră la drumul către parc. Ţâşniră în jos, îndreptându-se spre intrare. Poarta era formată din fire electrice. Senzorii erau îndreptaţi în sus, pentru a distruge orice vehicul care ar zbura peste ea.

Un swoop zăcea abandonat pe drum, dar Xanatos nu se vedea nicăieri.

Qui-Gon se opri. Examină swoopul de pe sol. Nu mai avea combustibil.

— Trebuie să fie în parc, spuse el, privind poarta.

— Am o altă cale de intrare, îl asigură Obi-Wan.

Obi-Wan deschise drumul printre copaci. Îşi abandonă swoopul şi fugi prin pârâu spre fisura din peretele cavernei. Se strecură înăuntru. Qui-Gon îl urmă cu greu. Era un om mare iar fisura era mică. Cumva, reuşi să treacă prin ea. Se îndreptară repede spre intrarea în peşteră şi năvăliră afară. Xanatos traversa curtea, îndreptându-se spre *Domul Tehnic D*.

— E o pistă de aterizare înăuntru, îi spuse Obi-Wan lui Qui-Gon. Fără îndoială că îl aşteaptă o navă care să-l ia de pe planetă.

Qui-Gon începu să alerge.

— Xanatos nu trebuie să ajungă niciodată la domul acela.

Se mişcară în tăcere, picioarele lor nescoţând nici măcar un sunet pe pământul moale. Dar, înainte să poată ajunge la Xanatos, adversarul său sări brusc într-o sanie antigravitaţională şi decolă. Qui-Gon apuca o sanie abandonată şi îl urmă, ştiind că Obi-Wan era la doar câteva secunde în spatele lui. Manevră în jurul unei grămezi de echipamente şi reuşi să-i taie lui Xanatos calea spre domul tehnic.

Cu un mârâit, Xanatos roti sania, întorcând spre dreapta şi ţâşnind înainte. Qui-Gon era pe urmele lui.

În faţă se întindea un peisaj devastat. Soarele care apunea îl colora cu raze sângerii. Bazine aburinde de acid negru clocoteau şi trimiteau vapori în aer. Zona era plină de lavă întărită şi mânjită cu gudron.

Aerul părea gros şi galben de la substanţele chimice. Ocazional, câte o explozie mare de abur izbucnea prin fisurile din stâncă.

Xanatos sări de pe sanie. Ateriză în picioare, cu sabia de lumină în mână, perfect poziţionat pentru a ataca. Luat pe nepregătite, Qui-Gon întoarse sania prea repede. Simţi că vehiculul era aproape să se răstoarne şi sări. Saltul fu incomod, dar îl salvă. Simţi sabia lui Xanatos bâzâindu-i pe lângă ureche când coborî şi lovi stânca. Qui-Gon ateriză dezechilibrat şi într-un genunchi, dar sabia de lumină îi era activată, gata să îndepărteze următoarea lovitură. Lamele de lumină se întâlniră şi bâzâiră, trimiţând o încărcătură de ozon în aer.

— Nu mă vei ucide, Qui-Gon, spuse Xanatos, cu faţa apropiată de a Jediului.

Ochii lui albaştri ardeau de ură.

— Nu sunt aici să te ucid, spuse Qui-Gon. Sunt aici ca să te aduc în faţa justiţiei.

Făcu o săritură înapoi şi inversă direcţia, sperând să zboare sabia din mâna adversarului său. Lovitura coborî, dar Xanatos o pară şi se răsuci.

— Spune adevărul măcar de data asta, Qui-Gon, râse el. Cheltui atât de mult timp vorbind despre acea înţelepciune Jedi, încât ţi-ai pierdut onestitatea, dacă ai avut-o vreodată. Nu vei fi mulţumit până nu mor. Uite că vine şi tânăra ta marionetă.

Qui-Gon văzu strălucirea albastră a sabiei lui Obi-Wan în timp ce băiatul se repezea spre ei. Simţi că Obi-Wan se va deplasa spre dreapta. Dacă îl flancau pe Xanatos, poate că îl vor putea dezarma.

Se mişcară în aceeaşi fracţiune de secundă fără a schimba vreo privire. Qui-Gon ştiu când şi cum va lovi Obi-Wan, cu o lovitură în jos din mânerul sabiei.

Qui-Gon scăzu într-un genunchi pentru o lovitură în sus. Ar fi fost dificil pentru Xanatos să contracareze ambele lovituri. Dar Xanatos le anticipase mişcările. Se îndepărtă de lovitura lui Obi-Wan şi sări înapoi, folosind Forţa pentru a adăuga distanţă în salt. Qui-Gon lovi în sus, dar reuşi doar o lovitură în sabia lui Xanatos.

O fisură explodă lângă el, aburul şuierând în sus, într-o coloană puternică. Trebui să sară într-o parte pentru a evita să fie opărit.

Coloana de abur îi separă pe Jedi de Xanatos, care zâmbi.

— Iată din nou, spuse Xanatos. Nobilii Jedi încearcă să se prefacă că vor doar dreptate, când de fapt vor doar sânge. Îţi aminteşti, Obi-Wan? Ai plecat după un băiat de treisprezece ani şi apoi el a murit. Îţi aminteşti ochii lui Bruck când l-ai ucis? Încerci să-ţi spui că îţi pare rău că rivalul tău este mort? Admite sentimentul din inima ta. Admite-ţi bucuria! Recunoaşte-ţi setea de răzbunare.

Qui-Gon văzu chinul de pe chipul lui Obi-Wan. Mâna care ţinea sabia tremură.

— Nu-l asculta, spuse el încet. Nu-l asculta, Obi-Wan.

Aburul fu aspirat înapoi în fisură. În acelaşi moment,

Xanatos sări înainte. Încă zdruncinat, Obi-Wan fu prins cu garda jos. Abia reuşi să pareze lovitura lui Xanatos cu propria sabie. Xanatos se învârti, lovind cu un picior, şi trimiţându-l pe Obi-Wan înapoi, în zbor.

Apoi, Xanatos sări după băiatul care cădea.

Capitolul 17

— Nu! strigă Qui-Gon.

Se întinse spre stâncile şi vegetaţia care îl înconjura, după curentul care îl conecta cu toate lucrurile, care îl lega de Obi-Wan.

Sări şi îl lovi pe Xanatos în aer. Corpurile lor se loviră precum munţii de piatră dură. Nu exista niciun tremur în muşchii lui Xanatos, nicio cedare din partea lui Qui-Gon. Ciocnirea fu titanică. Qui-Gon simţi şocul prin oase. Pentru o clipă, Xanatos apucă braţul lui Qui-Gon, obligându-l să rămână lipiţi unul de altul.

— Din cauza ta am făcut toate astea, spuse el, cu ochii negri aprinşi.

Aterizară la câţiva centimetri distanţă, cu săbiile de lumină deja angajate. Lava era alunecoasă şi Qui-Gon trebuia să evite fisurile cu aburi. Îl văzu pe Obi-Wan începând să se chinuie să se ridice în picioare.

— Aşa că elevul a învăţat de la profesor, continuă Xanatos necruţător. Minţiţi despre sentimentele voastre în timp ce vorbiţi despre onoarea Jedi. Lăsaţi doar moarte în urma voastră.

— Tu eşti responsabil pentru moartea lui Bruck, spuse Qui-Gon în timp ce luptau. Nu Obi-Wan. Ai corupt băiatul, l-ai expus părţii întunecate. Te-a urmat orbeşte.

Obi-Wan şchiopătă uşor în timp ce se îndrepta spre ei. Îşi luxase glezna. Faţa lui încă părea goală şi tânără, încă deranjată de ceea ce îi spusese Xanatos.

Qui-Gon crezuse că Obi-Wan se împăcase cu ceea ce se întâmplase. Regretase şi jelise moartea lui Bruck, deoarece, chiar dacă Bruck făcuse mult rău, încă mai era speranţă pentru el cât timp era viu. Obi-Wan nu păruse să se învinovăţească pe sine.

Cu toate astea, undeva înăuntru, o făcea. Se pierduse o viaţă. Asta era o pierdere care nu se estompa uşor. Qui-Gon o ştia prea bine.

Şi Xanatos putuse vedea acea ezitare în Obi-Wan şi o folosise pentru a-l batjocori. El vedea slăbiciune acolo unde Qui-

Gon văzuse putere. Asta era natura răului.

Curaj, Obi-Wan. Întăreşte-ţi convingerea. Ştii ceea ce ştii. Nu-l lăsa să ajungă la tine.

— Văd că te-au atins cuvintele mele, Obi-Wan, zise Xanatos pe tonul mătăsos, insinuant, pe care îl folosea pentru a-i manipula pe cei din jur. Poate pentru că am dreptate?

— Nu, Xanatos, spuse Obi-Wan. Mă întristez pentru că s-a pierdut o viaţă. Şi le mulţumesc tuturor celor care m-au învăţat despre durerea mea. Nu mă slăbeşte. Mă face puternic.

Deodată, sabia lui Obi-Wan se învârti. Qui-Gon fu uimit de cât de repede şi de graţios se mişca băiatul, sărind de pe o movilă de lavă pentru a-l lovi pe Xanatos. Acesta se împletici înapoi din cauza ferocităţii atacului. Un nor de abur izbucni brusc şi el se feri repede într-o parte, pierzându-şi echilibrul şi aterizând pe o mână.

— Mai puternic decât tine, adăugă înverşunat Obi-Wan, sărind după el.

Qui-Gon îl urmă, admirând concentrarea lui Obi-Wan. Acum, cei doi luptau ca unul singur. Xanatos slăbise şi se foloseau de asta pentru a conduce înapoi, către bazinul negru. Dacă îl puteau pune cu spatele la bazin, ar fi putut să-l dezarmeze sau să-l învingă. Avea să fie alegerea lui.

Două swoopuri apărură brusc din spatele bazinului. Îi găsiseră Andra şi Den. Aterizară şi fugiră spre ei să-i ajute, cu blasterele pregătite.

— Vei plăti, Xanatos! strigă Andra. Te vom duce înapoi la Thani pentru a fi judecat!

Xanatos rămase la marginea apei din spatele lui. Nu avea nicio speranţă de evadare. Era înconjurat şi nu mai avea unde să fugă. Privirea lui se mută de la Den la Andra, apoi la Obi-Wan, oprindu-se în cele din urmă pe Qui-Gon. Profunzimea urii îi făcu privirea la fel de neagră şi murdară precum bazinul cu aburi.

— Nu vei avea niciodată satisfacţia de a mă ucide, Qui-Gon Jinn, zise el încet. Şi nu mă voi supune niciodată legilor nimănui. Ura te-a condus, deşi nu o recunoşti. M-ai distrus pentru că nu m-ai putut salva. Eu sunt cel mai mare eşec al tău. Trăieşte cu ruşinea asta. Şi trăieşte şi cu asta.

— Nu! strigă Qui-Gon, ţâşnind înainte.

Dar era prea întârziu. Cu un zâmbet crud care-i întinse buzele peste dinţii ca de animal, Xanatos făcu doi paşi rapizi

înapoi şi sări în bazinul negru care fierbea.

Andra ţipă în timp ce el dispărea.

— Nu poate supravieţui, şopti ea. Acidul îi va dezlipi carnea de pe oase.

Obi-Wan se cutremură. Văzuse ce putea face bazinul.

Xanatos era Răul pur. Dar era o fiinţă vie şi alesese o soartă oribilă.

Qui-Gon părea îngheţat, uitându-se la bazinul tulbure şi puturos.

Încet, ceva se agită prin apă, ridicându-se la suprafaţă. Era pelerina neagră. În timp ce o priveau, se dezintegră rapid în faţa ochilor lor.

Xanatos murise, în cele din urmă.

Capitolul 18

Den îşi întinse braţele deasupra capului şi zâmbi.

— Cine ar fi crezut că un hoţ şi un dinko vor fi marii eroi ai Telosului?

Andra aruncă în el cu o pernă.

— Mă bucur că nu ţi s-a urcat la cap toată atenţia asta.

Obi-Wan şi Qui-Gon zâmbiră, fiind deja obişnuiţi cu hărţuielile dintre Den şi Andra. Ştiau că între cei doi se născuse o afecţiune profundă.

Întoarcerea lor la Thani adusese tot ceea ce îşi dorise Andra atâta timp. UniFy era expusă ca fiind un paravan pentru Offworld. Activităţile lor perfide ieşiseră la iveală. Guvernul îşi ceruse scuze, apoi ceru alegeri speciale. Începuseră anchetele cu privire la plăţile făcute către diferiţi şefi din guvern. Guvernatorul care până acum închisese ochii, demisionase. Trezorierul, Vox Chun, era în închisoare.

Şi Katharsis fusese oprit. Cetăţenii de pe Telos erau îngroziţi că putuseră fi înşelaţi ce ajutorul lăcomiei. Susţineau că fuseseră acaparaţi de delirul turmei. Zeci de cetăţeni o contactară pe Andra, sperând să se alăture Partidului POWER. Un nou patriotism se născuse pe Telos, unul bazat pe angajamentul şi administrarea pământului pe care îl preţuiau şi pe care aproape că îl pierduseră pentru totdeauna.

— Deci, ce fel de guvernator crezi că aş fi? întrebă Den. Lumea mă iubeşte.

— Asta pentru că nu te cunoaşte ca noi, spuse Andra cu un rânjet. Tu nu eşti politician, Den.

— Hei, tu însuţi ai spus că mă pricep să mint, protestă Den, prefăcându-se rănit.

— Nu va mai exista niciodată minciună într-un guvern de pe Telos, spuse Andra serioasă.

— Aş face pariul ăsta, dar nu-mi plac şansele, adăugă Den ceva mai cinic.

Qui-Gon se ridică.

— Vă doresc amândurora noroc. Şi vă mulţumim pentru că ne-aţi ajutat la clarificarea acelor acuzaţii.

— Sunteţi liber să plecaţi, dar trebuie? întrebă Andra. Ne-ar place să mai rămâneţi câteva zile. Lăsaţi-mă să vă arăt frumuseţile Telosului. *Bazinele Sacre* vor avea nevoie de timp pentru a se curăţa, dar există şi alte locuri.

— Altă dată. Trebuie să ne întoarcem la Templu.

Obi-Wan se ridică şi le mulţumi Andrei şi lui Den. Îi părea rău să-şi ia la revedere. Admira angajamentul Andrei. Fusese suspicios în privinţa lui Den, dar ajunsese să-l aprecieze şi pe el. Ştia că în felurile lor diferite, vor lucra pentru a reface din Telos lumea ocupată, paşnică şi înfloritoare care fusese odată.

— Ştiu că lăsăm Telosul pe mâini bune, le spuse Obi-Wan. Îi rânji lui Den. Aş spune că şansele sunt cu siguranţă în favoarea ta.

Obi-Wan mergea cu Qui-Gon pe bulevardul larg spre nava spaţială care îi ducea înapoi la Coruscant.

— A fost Xanatos cel mai mare eşec al tău? întrebă el ezitant. Te va bântui moartea lui, aşa cum spera?

— Moartea lui Bruck te bântuie? întrebă încet Qui-Gon.

— Nu, spuse încet Obi-Wan. Dar o duc cu mine, aici.

Îşi atinse pieptul.

— Este la fel şi pentru mine, cred, spuse Qui-Gon. Nu mă va bântui. Nu aşa cum spera Xanatos. El a ales moartea. A fost natura lui să aleagă partea întunecată. Dar va dura ceva timp până să mă simt împăcat în legătură cu asta. Nu pot să nu simt că dacă aş fi fost un Maestru mai bun, nu s-ar fi întors spre partea întunecată. Yoda mi-ar spune că, în calitate de Maestru, nu pot face dintr-un Padawan un succes sau un eşec. Nu pot decât să-l îndrum.

Şi eu? vru Obi-Wan să întrebe. *Cum mă vezi, Qui-Gon? Un succes sau un eşec?*

Qui-Gon nu mai vorbi câteva minute. Păru să încerce el însuşi să se bucure de frumuseţea zilei, de parcă ar fi avut nevoie de ea pentru a-i alunga durerea.

— Abia îţi începi călătoria, Obi-Wan, spuse el în cele din urmă. Nu te preocupa de succes sau de eşec. Dacă vei acţiona corect, cuvintele alea îşi vor pierde sensul. Există numai binele pe care îl faci.

— Este greu să nu mă gândesc la eşec, având în vedere că sunt în perioadă de probă, spuse Obi-Wan.

— Asta nu are nicio legătură cu eşecul, spuse Qui-Gon cu blândeţe. Nu trebuie să crezi asta. Calea Jedi este dificil de parcurs. Consiliul ştie asta. Dacă cineva se abate, mai ales la o vârstă fragedă, ei înţeleg. Dar, totuşi, trebuie să fie siguri de angajamentul tău. Va trebui să te întâlneşti cu ei, să petreci timp la Templu, reînnoindu-ţi devotamentul. Cred că va fi un lucru bun pentru amândoi. Există o vreme pentru misiuni. Şi apoi mai există o vreme pentru meditaţie şi studiu.

— Vei fi şi tu la Templu? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Este timpul pentru reflecţie şi pentru mine. Şi te voi ajuta cu Consiliul. Ei vor ajunge să înţeleagă de ce ai luat decizia de a pleca. Eu am ajuns să o înţeleg.

— Da?

— Am făcut-o încet, recunosc, spuse Qui-Gon. Dar da, am înţeles-o. Se opri. Ştiu că eşti în perioadă de probă şi nu poţi fi oficial ucenicul meu. Dar tu chiar eşti Padawanul meu, Obi-Wan. Nu am nevoie de Consiliu să-mi spună asta.

Obi-Wan inspiră adânc.

— Atunci, mă vei lua înapoi?

— Ne vom lua reciproc înapoi, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan sperase asta. Încercase să-şi controleze nerăbdarea. Şi acum, iată, descoperea că nu mai are cuvinte. Era prea profund mişcat pentru a le formula.

— M-am luptat cu legătura noastră de la început, spuse Qui-Gon. Dar tu ştiai ceva ce eu nu ştiam. Ştiai că unele lucruri sunt menite să fie. Acum ştiu şi eu. Vei fi un Cavaler Jedi minunat. Aş fi mândru să continuăm călătoria pe care am început-o împreună.

Obi-Wan ridică capul. Acum vedea şi el frumuseţea zilei. Cerul era orbitor de senin. Pentru prima dată în ceea ce păruse a fi o perioadă lungă de timp, viitorul era şi el clar.

— Nu spun că drumul va fi uşor, adăugă Qui-Gon. Noi avem temperamente diferite. Fără îndoială că ne vom mai ciocni. Vei ajunge să mă provoci din nou.

— Voi încerca să nu o fac, îi spuse cu seriozitate Obi-Wan.

— Nu înţelegi, Padawan.

Qui-Gon îi zâmbi aşa cum făcea atât de rar, cu un zâmbet plin care îi lumină ochii albaştri şi îi făcu să strălucească de căldură.

— Abia aştept să se întâmple asta.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii.

Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început

să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea

puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul

extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva

navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

